BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

ANUL I No 7

6 pagini 3 lei

Duminecă 28 Februarie

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacţia şi Administraţia: BUCUREŞTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcţia Administraţia 4-85.82; Redacţia 4-84.34

ABONAMENTE: Comunele urbane . . . 700 lei anual; Comunele suburbane şi rurale . . . . 500 „ „

CANTACUZINO

«Cum nu-mi mai rămân decât câteva clipe de trăit, prea scumpul meu prieten, vino să te aşezi pe marginea patului meu, aşează-mi fruntea, fruntea aceasta care îţi e aşa de scumpă, pe genunchii tăi, şi-ţi pune mâna pe ochii mei...

«Nădăjduesc că stând aşa, să fiu cruţat de parte din chinurile pe care sufletul le încearcă ieşind din locuinţa lui.

«Cu toate că sufletul meu trebue să simtă un chin îndoit, unul fiindcă părăseşte corpul acesta pe care-l locueşte, şi altul, fiindcă se separă de tine, fii sigur că sufletul meu nu te va uita niciodată, dacă mai rămâne un dram de amintire celor care coboară în lumea morţilor».

Împăratul Andronic Comnenul, care spunea aceste cuvinte pe patul lui de moarte, cam acum şapte veacuri şi jumătate, fusese un mare aventurier. Patru prinţese răpite şi seduse, spre mânia împăratului, de tânărul şi frumosul Andronic; la 56, încă în vigoare şi frumos, seducând a patra principesă, apoi căsătorindu-se cu a cincea, (o copilă de 11 ani), — iar între aceste mari amoruri, câte alte năzdrăvănii, neobosite certuri pentru tron, războaie, incursii şi o ultimă lovitură care-l aşeză în sfârşit pe tronul Constantinopolei.

Dealungul vieţei acesteia de rapturi, măceluri şi trădări, un singur prieten, un singur credincios, — un Cantacuzin.

Şi astfel ajungem la obârşia acestei mari familii care a semănat istoria noastră cu domni şi evanghelii, al cărei ultim vlăstar glorios este Gheorghe Cantacuzino-Grănicerul, mai pe scurt: Generalul, cu o ţandără incredibilă, eroicul Alexandru.

Erou de legendă şi roman, prinţ al caracterului, voevod al tinereţei, este el aevea sau în închipuire? L-am văzut eu eri, sau numai în istorie? Fantastic înbinat din contraste, Gobelin al eroismului, cu tot felul de copilării brodate în mătase, cu căprioare de vis curat pe aleele pădurei de înjurături şi glume, în marginea castelului de neatinsă nobleţe, la poala unui râu întreg de generozitate, ce este acest ZiZi Cantacuzino mai întâi?

Espadasin al glumei sau al morţei, duelgiu al cuvântului sau al spadei, general sau ctitor, prinţ sau genial Gavroche întârziat?

E toate acestea. Şi la un loc este: soldatul.

Credinţa lui Şerban, aşezătorul de Sfânta Scriptură în zaţ, este la el credincioşie de neam, înaltă datorie.

Şi cu aceasta dânsul urcă până la primul mare Cantacuzin, acest prieten fidel al împăratului Andronic, care nu putea să moară fără să-şi pună fruntea pe genuchii-i.

O întreagă mişcare îşi odihneşte astăzi fruntea pe genuchii generalului Gh. Cantacuzino-Grănicerul.

Nu e ceva cu totul nou.

Mai eri ţara aceasta murea pe munţii invadaţi.

Mai eri trâmbe lungi de românime se duceau cu gândul până la acela care, singur pe pisc, se juca cu gloanţele şi şrapnelele vrăjmaşe. Se lăsa cu gândul pe umărul lui, în nădejdea că eroismul unuia singur e viaţă pentru neamul întreg.

Câtă viaţă superioară a străbătut românismul dela cel care se scărpina de gloanţe pe dealul Caşinului şi până azi, s'a văzut în micul pluton de şapte pornit medieval, în cruciată occidentală.

Orientul a întors vizita tovarăşilor lui Godfroy de Bouillon şi au pornit din Răsărit, ca să apere mormântul lui Isus în Spania.

Iar Godfroy de Bouillon dinspre Soare-Răsare a fost acest Cantacuzin cu barbă de împărat, monoclu de student, acest copil superb bătrân de şapte veacuri şi jumătate.

Acoladă în timp, istorie răsturnată, faptă şi verb, eroism şi joc, jertfă şi glumă, dar mai presus de orice: Credinţă, unde eşti ţară să-ţi recunoşti soldatul, unde eşti împărate Andronic să-ţi mai vezi odată servitorul...?

DRAGOŞ PROTOPOPESCU

Îngenunchiaţi în faţa istoriei

Două informaţii

Prima:

«Direcţia presei şi informaţiunilor din ministerul afacerilor străine comunică:

«Ştirile publicate de unele ziare că la ceremonia ce a fost în gara Berlin, cu «prilejul trecerii rămăşiţelor pământeşti ale legionarilor Moţa şi Marin, ar fi «participat şi legaţiunea României din capitala Germaniei, nu sunt exacte. Nici «un membru al acestei legaţiuni n'a participat nici oficial, nici ca particular la «ceremonie».

A doua:

«D. I. Th. Florescu, ministrul României la Madrid, a fost rechemat pe ziua «de 1 Martie».

Ţara analfabetă

O boare culturală suflă peste ţară. Un Cărămidă I, un Cărămidă II, şi un Treti-Cărămidă, într'o furtunoasă încordare, i-au modificat destinul.

Eram o ţară dureroasă, fără egal de ignoranţă, o planetă din strălume, ultima în statistica şcoalelor primare şi iată, înflorim.

Românii învaţă carte, scutură lepra ignoranţei. În curând statisticele ne vor promova printre ţările culte, cifrele vor germina, vor stimula, vor crea pe tot întinsul văduv al României, o efloroscenţă de genii.

Recunosc. E singurul domeniu unde am excelat. Analfabetismul a fost răpus ca o hidră de un soldat al slovei, un samurai al alfabetului.

Am semănat de zeci de ani, numai ruină, am secătuit în vlaga ei o ţară — dulce ţară — dar, înfine, alfabetul a triumfat.

Ce tristă parigorie!

Opera aceasta, e timpul să o mărturisim, e o devastare, e un jaf.

Am ravagiat ce era mai pur în servele ei de resistenţă morală, am distrus în sufletul tineretului ei, ignoranţa.

Ignoranţa, ancora care leagă de pământul cel mai admirabil de pe lume, garanţia mistică a înţelepciunii, a puterii, a biruinţii sale.

Să ne înţelegem. Am adoptat tiparele arhaice ale apusului, mania lui tehnică, idealurile zise democratice.

Lumea e o turmă, a spus, monstrul acela negru, pururi egal sie-şi, care în faptul zilei impregnează uzinele. Lumea românească este totuşi alta.

Am mai spus: aceşti oameni sunt ceeace se vede: biele, manivele, fenomene mecanice, susceptibile de bine şi de rău. Românii sunt altceva.

Toţi sunt uniformi. Metodele şcoalei, clasele, profesorii, presupun oameni uniformi, puri de orice anterioritate, de orice ereditate.

Românii sunt totuşi altceva. Creatorii celei mai nobile civilizaţii populare, posesorii unui suflet al României, am minat resuflet de o complexitate infinită, păstorii Mioriţei, oamenii sufletului, acelui suflet pe care Platon îl numea «sensitiv», altul decât cel al dimensiunilor, al spaţiilor brute, oamenii aceştia au fost supuşi acţiunii nivelatoare a şcoalei.

Puii de ţăran în care vibra misterios, sentimentul instinctiv al frumuseţii, în care se ivea tumultos concepţia specifică, născută pe aceste plaiuri, a idealităţii lumii — concepţia întregii poesii populare, concepţia tragică — au fost puşi să repete frazele troglodite şi noţiunile tipice ale unei culturi străine, infinit inferioare aceleia care era a lui.

Şcoala românească, importatoare comodă de principii din apus, adequate acolo turmelor create de capitalism, oprimă şi distruge sufletul românesc.

Acesta e menit să crească liber, în contact cu acel pământ din care să extragă ca Anteu, izvoarele personalităţii sale. În condiţiile actuale, ţara analfabetă să ne fie un ideal.

Ne place pământul.

DAN BOTTA

Octavian Goga, marele calomniat...

Şedinţa de ieri a Senatului, unde s'au mutat de câtva timp cele mai interesante discuţii, a cunoscut ieri mai ales un moment picant. Ce senator, dela Mehedinţi mi se pare, a avut imprudenţa să ceară socoteli, încercând să repare câteva reputaţii ale democraţiei? N'aş şti să spun cum îl chiamă, — şi nu e nimic fiindcă numele lui probabil că n'ar isbuti să spună prea mult. E cert însă că din băncile internaţional-ţărăniste, la un moment dat s'a auzit această comică indignare:

— S'ar zice, d-lor, după anumite opinii, că ţara asta nu este guvernată decât de şnapani şi de hoţi!

Să mărturisesc, în şoaptă, că aceasta este puţin şi părerea mea. Dar nu ea interesa la Senat.

D. Manoilescu se găsia însă acolo. El a auzit indignarea pe care v'am spus'o şi a prins cuvântul din sbor... Şi atunci, probabil cu nasul în vânt, aşa cum îl văd eu, cu gestul ascendent şi larg îndreptat înspre adversar, elegantul orator a replicat cu accentul prompt, definitiv pe care eu încă îl savurez şi acum:

— D-le senator aceste opinii sunt desigur ale cititorilor Dreptăţii care află zilnic aproape că d. Octavian Goga de pildă a furat într'o singură noapte 13 milioane lei!

Cuvânt care răsbună mult... Presupun că, după el, senatorul internaţional-mehedinţi s'a dus să se culce şi poate nu s'a mai sculat până azi. Eu îl reţin (cuvântul nu senatorul) şi, mai bogat cu el, mă gândesc acum la Octavian Goga, omul acesta pe care-l văd foarte rar, pe care-l simt foarte mult, de care sunt legat ca o întreagă generaţie de tineri Români cari din primii ani de viaţă şi-au ars buza în Oltul cărunt şi au călătorit cu el, cu drama lui, prin Carpaţii rupţi de odinioară. Octavian Goga marele, eternul prigonit şi calomniat...

Las gândurile să se ducă puţin... O mie de amintiri vin acum, de altădată, la această masă de scris! Văd o seară patetică, pe un orizont înroşit. Un festival la Comoedia, mi se pare... Şi eu eram atât de mult copil şi atât de emoţionat! Febra din ajunul războiului transfigurase România, strivind-o subt acelaş fior — şi Octavian Goga lucrase această minune! Versul lui de un accent necunoscut pân'atunci — altfel cântase Coşbuc — descoperia adânci resonanţe nebănuite, iar «cântarea pătimirii» cu tonul ei de aramă răscolia eternităţile româneşti în fiecare din noi... Goga trecuse graniţa din robie, un «om fără de ţară», şi în această după amiază dela Comoedia amintirile mele de copil au înregistrat pentru totdeauna acea explosie neobicinuită, pentru neamul nostru epocală desigur, minutul incandescent când poetul pribeag asvârlia chinuit în obrazul «României Neutrale» această strofă de sânge:

Şi printre voi îmi duc povara
Stropit de râs şi de noroi
Căci vai de cine-şi pierde ţara
Ca să şi-o ceară dela voi!

...Vremurile s'au schimbat, dar omul predestinat a rămas subt acelaş destin. În ţara lui, în ţara pe care el a făcut-o mare, nu ştiu dacă Octavian Goga a trăit multe zile mai fericite. Ar fi penibil să mai amintesc acum, când mă solicită alte emoţii, tot noroiul care l-a urmărit pe poet, care a vrut să-l atingă şi după ce a scăpat din robie. Iată gloata asta de puşcăriaşi, ai Sărindarilor, cari ani de zile în şir au cântat refrenul mizerabil al celor 13 milioane furate dela Interne! D. Octavian Goga ar fi inventat adică un misterios camion blindat, şi într'o noapte, pe când probabil d. Honigman nu era destul de atent — fiindcă se ştie că dânsul veghează la treburile noastre publice — poetul ar fi transportat acasă formidabila căruţă cu bani! Dar dacă după asta credeţi că Honigman nu e decât idiot, încă n'aţi priceput destul... Banditul ăsta este, cum vă spun, tot atâta de mult... bandit! Calomnia lui îşi face drum... O reiau în iţari, Ghelarii dela Dreptatea şi o tolerează Dinu Păturică dela Topoloveni.

La fel banii pentru Comoara, proectata revistă pentru popor. Goga i-a dat cu inima largă pentru clăcaşii lui, dar banii au naufragiat în burta d-lui Sadoveanu care, în loc de Comoara, scoate astăzi cum ştiţi... Adevărul! Dar câţi amnistiaţi, în sfârşit, câţi mărunţi tâlhari de redacţii, câţi dezertori n'au încercat să facă fişa militară a lui Goga, să-l descopere nu ştiu când la Olteniţa sau... la Nisa, şi mai ales să regrete că n'a murit undeva, într'o groapă, pe front...

Fireşte omul este de stâncă. Atâtea infamii nu l-au clintit un moment, până la concluzia logică a vieţei lui politice, care a fost actul unirii cu A. C. Cuza, la Iaşi. N'aş şti totuş să spun dacă numai orgoliul nu-l împiedică să mărturisească acum un grav regret pe care-l ascunde în suflet...

De aceea astăzi, când aceleaşi infamii încă se mai repetă, eu am vrut să scriu rândurile astea, de aici, ca să-i cer iertare lui Goga, umil, pentru tot răul pe care i l-au făcut, pe care încă i-l fac Românii...

Dar poate încă mai mult, ca să-i amintesc că peste toţi, şi toate, o consolare, oricum există: habent sua fata... poetae.

TOMA VLADESCU

DE-ALE REGIMULUI ANIMAL

Un cititor al meu pasionat mă întreabă care e deosebirea între Victor Iamandi şi Benvenuto Cellini.

Foarte simplu:

Benvenuto Cellini a spus că arta plastică este arta de a face oameni goi.

Pe când Victor Iamandi crede că arta politică e arta de a umbla gol la orice oră din zi şi mai ales noaptea.

CE'NSEAMNA SA FII PROFAN

Un ziar de un leu face caz mare de pe urma faptului că doctorul cu numele [illegible] de Ignacio Valadecchia y Braga, din micul şi drăguţul oraşel Popocatepek din Mexic (cum ajungi, drept înainte şi imediat la stânga!) a putut face dintr'o fată (al cărei nume ne scapă, dar care trebue să se numească tot cam aşa) băiat!

Fata-băiat cică trăeşte înainte, muncă, bea, fumează, etc.

Nu pricep mirarea confratelui. Medicina cunoaşte la noi aici o sumedenie de fete-băeţi. Sunt, bunăoară: Ella Perla Negruzzi, Philomela Catargi, Hortensia Papadapte-Lovinescu şi Gardenia Kratzion-Fotman, zisă şi Mama Gracchilor.

Toate activând, ca mai sus, la Adevărul.

Mai sunt şi consilierele dela Municipiu. Dar de acelea se spune că ar fi femei.

GLOSSA LA NUDISM

Un telefonist — vreau să spun unul din clienţii acela nenorociţi care-mi telefonează (dacă îmi mai telefonaţi şi altfi, vă fac, să ştiţi, pe toţi telefonişti!) mă întreabă de ce am numit nudiştii la o masă de operaţie aci, pe un ţinutru publican de [illegible] ?-a.

E fiindcă la Iaşi, într'o noapte cu pă[illegible], a făcut rămăşag cu colegii de masă că se desbracă în pielea goală şi se duce să ciocnească un pahar cu statuia lui Cuza. Şi a făcut-o. A făcut chiar o libaţie în regulă la poala statuei.

Drept care astăzi trece un personaj istoric.

CE-I CU STEAGURILE?

D. Mihalache a constatat că nu este încă necesară intrarea în acţiune a gărzilor ţărăneşti.

Păcat. Am fi vrut să vedem şi noi o manifestaţie de-a lor, să ne dăm seama de ce reprezintă în adevăr gărzile d-lui Mihalache.

A propos! S'au cumpărat steaguri noui, căci cele vechi ştim noi unde sunt.

DOCTORUL FARA VOE

Cu Dumnezeu înainte!

de G. LONGINESCU
Profesor universitar

Am făcut de mult o asemănare între minte şi inimă. Mintea e rece, inima e caldă. Una fără alta e iarnă fără vară.

Mintea strânge frâul, inima-i dă drumul. Mintea face genii, inima eroi. Neamul nostru n'a avut genii şi n'ar fi avut ce face cu ele. În schimb am avut eroi şi toţi strămoşii noştri au fost un neam de eroi. Veacuri triste întunecoase românul a trebuit să lupte din greu cu mii de oarde furioase. El căuta pe atunci văgăunile cele mai ascunse, piscurile cele mai înalte şi codrul cu care era frate, ca să scape de pieire tot ce avea mai scump, sufletul lui. Nici vorbă de învăţătură mai aleasă pe vremea aceia. În schimb tot sufletul lui era încordat şi tot trupul lui era gata să dea piept cu duşmanul. Eroismul strămoşilor i-a scăpat din primejdiile care se ţineau lanţ. Eroismul lor mai trăeşte încă în cei de azi.

La *Plevna*, la *Mărăşti*, la *Mărăşeşti*, la *Oituz*, peste tot unde am dat piept cu duşmanul, eroismul a biruit. Tot el va birui şi azi şi totdeauna. Eroismul strămoşilor mână pe românul de azi să-şi dea viaţa pentru altul. Eroismul strămoşilor a mânat zecile de mii de români din tot cuprinsul ţării să stea în frig şi zăpadă, să stea cu capul gol şi cu dreapta spre cer, ca să dea cel din urmă salut celor doi eroi *Moţa* şi *Marin*. Sângele acestora a curs pentru credinţa în *Dumnezeu* pe pământul în care s'a născut *Traian* şi din ţara în care el şi-a adus legionarii...

A murit *Moţa* cu pieptul înfăşurat în mândrul nostru tricolor. «Nu vă puteţi închipui, băeţi, spunea el camarazilor lui, cât de frumos este să mori pentru *Isus*». A murit pentru el, care l-a primit sufletul la el în cer. *Dumnezeu* şi *Isus* ne-au scăpat ţara pe când strămoşii noştri înălţau rugăciuni către *El* şi pe când se ridica în văzduh fumul gros şi negru, din casele lor aprinse de năvălitori.

Dumnezeu şi *Isus* ne vor ajuta şi azi şi mâine şi totdeauna spre a curăţi ţara de mlaştina de nelegiuiri care ne sădușe din ce în ce mai mult.

Înmărmuriţi au rămas toţi care au văzut străzile îndesate de lume şi valuri de lume curgând liniştită dealungul străzilor.

Legionarii tineri au dovedit celor bătrâni şi năravişi în rele că ştiu să asculte de porunca sfântă: «mântuirea ţării înainte de toate şi înălţarea ei prin virtuţile strămoşeşti».

«Cu Dumnezeu înainte», spunea *Ştefan cel Mare*, când pornea la luptă, «cu Dumnezeu înainte» a apărat el ţara patruzeci şi şapte de ani, două luni şi trei săptămâni. Cu Dumnezeu înainte vor întări legionarii scumpa noastră România, aşa încât să fie respectată de prieteni şi temută de duşmani; mai ales de cei doi duşmani din ţară, mai răi ca toţi duşmanii din afară: lenea şi necinstea.

Să le ajute *Dumnezeu* şi *Hristos*, le urează din tot sufletul acela care din leagăn a fost crescut de o româncă adevărată, de mama lui care sfântă în cursul vieţei ei întregi, cinste şi muncă, cinste şi iar cinste, muncă şi iar muncă.

«Cu cheles te-am făcut, cu cheles să mori, îi spunea ea mereu, să mori sărac dar să trăeşti cinstit».

Legionarii de azi luptă pentru cinste şi muncesc din greu, fără plată şi răsplată până azi. Ca şi *Ştefan cel Mare* ei clădesc biserici care să fie reazimul de azi pentru biruinţa lor de mâine.

Legionarii de azi au adunat osemintele eroilor de eri, lăsate în părăsire, de acei care trebuiau să le sărute la genunchi.

Legionarii de azi au frământat cărămizi şi au ridicat cu ele cămine pentru văduvele eroilor la care nu se mai gândeşte nimeni.

Legionarii de azi se jertfesc pe ei pentru binele altora, fără banii altora.

Aşa să le ajute Dumnezeu, ca să dea scumpa noastră Românie prin muncă şi jertfă, cuvinte cu care-şi încep rugăciunea lor cea de toate zilele.

MARŢIŞOARE...

Primăvara e gata să ne întindă coroane verzi şi buchete de flori multicolore. În curând, lumina va împleti cununi din seninul zilelor primăvăratice. Crainic al primăverii, mărţişorul, e oferit tuturor, în semn de bună vestire. Câte mărţişoare, atâtea urări de bine. Talisman de gând ţi-e dat, ca fi presat între filele sufletului pentru aducerile aminte de mai târziu.

Mărţişorul e mărturia unei bucurii. Mărţişorul care vine. Pentru mulţi, mărţişorul este o legendă. Nu-l mai oferă nimeni. Şi fără a fi dăruit mărţişorul n'are valoare şi nici sens binevestitor.

Alte mărţişoare întârzie mereu. Sunt făgăduite an de an.

Sunt aşteptate în fiecare primăvară. Şi nu mai vin. Se urzeşte salbă de tristeţi în locul mărţişorului. Simfonia albă emigrează în ţara primăverii. Ninge Trist.

Nu mai vine mărţişorul nădăjdit, aşa cum nu mai vine bucuriile în sufletele noastre întroenite de gândurile unor zile mai bune...

Mărţişoare înlăcrimate...

Mărţişoare aşteptate, mărţişoare bănuite undeva în zarea biruinţelor pe care le va vesti primăvara verde.

Mărţişoare de legare a rănilor care sângerează.

Şi totuşi cineva, un mare binevestitor, anunţă mărţişorul bucuriei.

Valeriu Olaniuc

Cultură, oameni, fapte

Prefață la plivit de buruieni

Au crescut uriașe, bălăriile, în grădina cu daruri ale sufletului românesc și pornim să le plivim, să le desrădăcinăm și să le zvîrlim peste gard. Ne-au supt tot soarele și la umbra lor vitregă, abia și-au purtat contemporaneitatea lor modestă, valorile noastre estetice specifice. Am dat cu secera, cu coasa în ele le-au sângerat rădăcinile dar au crescut la loc. Vrem să le scoatem rădăcinile. Vrem să băgăm mâna în pământ până 'n umere, să le sugrumăm viața parazitară de ventuze. Sângele nostru în paginile lor? Sufletul nostru să nu mai rămâie cazanul de experiențe al cosmopolitismului ideic și practic.

Înțelegem să importăm ce ne lipsește, curmale, banane, dromaderi, fildeș, maimuțe și avioane (aici e altă chestie). Refuzăm aur, literatură, arte, scriitori și eroi, îi avem pe ai noștri și ni's scumpi, ne îngenunchem frunțile înainte-le.

Socoteala «jidovului rătăcitor» că-și poartă scinteia lui genială lat — și longitudinal, este o glumă a istoriei. Își poartă păcatele, într'o neliniște crescândă și neconvertibilă, parc'ar descinde din fratricidul Cain. Spiritul iudaic s'a născut în orice caz din trădare și s'a estimat în valută fixă, la 30 de talanți. Destinul spiritului iudaic este și el circumscis și circumscris; circumscis, dintr'o higienă proprie, rituală și circumscris, inaderent și universal negativ, destin de sobol aclimatizat urgent, vehicul planetar de ciumă și holeră.

Dotat cu însușiri clorofiliane infinite, se supune ușor travestiului, această «eminență cenușie» a spiritului iudaic. Își schimbă numele, înoață limba, face politică de partid democratic și pune țara în cale. Ne ia locul de Romîni, ni-l expropriază. Nu-și pot schimba fizionomia (ah! nasul) și glasul ciorovoelnic și pestriț. Eternul Leiba Zibal. Păcat! Este singurul Ovrei simpatic. Așa cum, singurul ovrei naționalist (!?) a fost CILIBI MOISE — care, seara, se ruga pentru SANATATEA ȚARANILOR «CARE NE HRANEȘTE» și PENTRU SOLDAȚII ROMÎNI, care și astăzi le păzesc de huligani, tortul de vermină din Sărindar.

I-am reproșat post mortem lui Maiorescu de a-l fi introdus prin contrabandă pe Heine, la noi. In definitiv, n'avem nici-o aderență spirituală cu el. Un ins cu stare civilă dubioasă, un «heimatlos» pe care Ilarie Chendi l-a hărțuit cum i-a plăcut, dovedindu-l sub triplul lui aspect:

— fără religie, fără crez, evreu creștinat ca să ia slujbă la stat (à propos de suplica celor 300 evrei ai noștri, către patriarhie) face drumul înapoi la mozaism, când nu izbutește.

— fără ideal politic, a fost apologetul Franței democratice după ce băuse cu pumnii plini din cezarismul ei:

— inconsecvent al principiilor estetice.

Chendi îi pune diagnosticul, un diagnostic pe care-l actualizăm și-l dăruim literaturii evreești de peste tot și de totdeauna:

«FAPTUL CA A FOST OVREI EXPLICA TOATA NENOROCIREA LUI. Ca ovrei el nu putea să se pătrundă de idealurile rasei germane; ca ovrei el nu putea să-și menție armonia și echilibrul sufletului în mijlocul unei epoce de tranziție și nu putea fi aderent sincer al romantismului, pentru acelaș motiv pentru care UN OVREI ROMAN SAU UN SCRIITOR ROMAN DE ORIGINA STRAINA NU VA PUTEA FI NICIODATA INSUFLEȚIT DE UN CURENT ROMANTIC IN LITERATURA, DATA FIIND BAZA NAȚIONALA A UNEI MIȘCARI DE ACEST FEL».

Cu alte cuvinte — inaderența iudaică și străină la specificul național pe care noi azi îl apărăm așa cum cerea cândva oarecarele iudeu Felix Aderca — cu ARTILERIA. Punct de reper — postul lui de comandă.

Iar dacă desțelenim buruiana, vom dobori și aracii, care le-au ușurat suișul ca să bolticească minunata noastră grădină de flori, cenușărese și sooruri de doină și adieri codrenești de haiducie, cu umbra lor agripțuroasă.

Aceasta e cenzura pe care o face Etnicitatea românească în propriul ei suflet în care descinde peste noapte.

TORQUEMANDA

Mărțișoare

Voința omenească nu se poate suprapune voinții lui Dumnezeu. Este drept, Dumnezeu nu are partid pe pământ. Dar nu mai puț in drept este că aici, pe pământ, Dumnezeu are dușmani și slujitori.

Dumnezeu poate admite prigoniri pentru încercarea celor buni și drepți. Dar niciodată nu va patrona înfrângerea celor buni. Acei care vor birui, vor fi slujitorii lui Dumnezeu.

CITIȚI CU VOLUPTATE!
FRONTUL 13
și
Fenomenul Englez
de DRAGOȘ PROTOPOPESCU

CUIBURI DE LUMINA

Cititorii noștri ne scriu entuziasmați — de ziar nu mai vorbesc — dar de pagina aceasta literară mai cu deosebire, atât de proastă la mai toate ziarele, atât de înaltă ca concepție, viguroasă de atitudine, și bine stilizată la noi.

E scrisă în întregime de tineri poeți și prozatori necunoscuți, care au întors spatele Adevărului și celorlalte cloace de parvenire pe gura iudaice și scriu cu fața la Istorie și Neam.

Și acest lucru vroiam să-l însemn aci.

Iar ca să scoatem pe câte unul din acești tineri din anonimat, să divulg azi aci pe admirabilul, modestul Legion, autorul recentei Cronici plastice de așa de nobilă ținută.

Legion e pseudonimul sub care se ascunde un tânăr pictor de superior talent, produs rar al Apusului, de unde a sosit proaspăt, și cu ochii măriți de lumina arhanghelilor.

D. P.

«MACEDONIA»

e un ziar de luptă, propagandă și solidaritate națională. Se ocupă de problema macedoneană. Așa se scrie pe ziar.

Totuși, l-am întreba pe d. dr. Naum Nance, cum se explică prezența unui cruciat din tabăra trădătorului, în redacția ziarului «Macedonia?»

«LIBERTATEA»

vechiul ziar dela Orăștie, înverzit în primăvara de lumină a neamului e condus cu aleasă pricepere și destoinicie de marele luptător naționalist al Ardealului, părintele protopop Ion Moța.

După numerile cernite, închinate jertfei dela Mahadahonda, «Libertatea» a intrat în albia obișnuită.

«Libertatea» a intrat în albia obișnuită.

Serviciul pe care l-a făcut această tribună luptei naționaliste, în trecut, nu poate fi îndeajuns subliniat.

Inainte de război, foaia părintelui Moța a fost catedra dela înălțimea căreia se predica evanghelia naționalismului în Ardeal. După război, «Libertatea» și-a dat tributul de cinste în evoluția curentului naționalist stârnit de generația dela 1922.

Ceiace este de admirat în ținuta ziarului «Libertatea» este atitudinea romană a părintelui Moța în fața jertfei propriului său fiu.

Intr'o bună zi, când se vaîmplini visul urzit din strădanii și vieți tinere, se va putea spune că foaia părintelui protopop Moța a contribuit enorm la zidăria destinului românesc.

«DRUM NOU»,

Ziar de propagandă națională, apare la Bocșa-Montană, în județul Caraș. Pornită din gândul scriitorului Mihail Gaspar, fost deputat al Românilor din Camera maghiară, după moartea acestuia a început pe mâni străine de sufletul neamului. Intreaga linie de conduită a ziarului, fixată de Mihail Gaspar, a fost pervertită.

Astăzi ziarul este condus de d. Ionel Gaspar, fiul regretatului luptător naționalist.

Salutăm eliberarea gazetei «Drum Nou» și-i dorim viață lungă.

SEPTIMIU BUCUR,

un tânăr plin de talent, răsărit din poiana de bogății spirituale ardelene își risipește slova în toate părțile. Cu și fără folos. Talent risipit pentru slova altora, încadrat uneori de valori false și mediocre, Septimiu Bucur a fixat, până azi, multe puncte de orientare pentru românism. Semnalăm, deocamdată, un articol de juste observații și concluzii: *«Despre o atitudine românească în literatură»*, apărut în revista *«Eu și Europa»* dela Deva.

*

CONCLUZIILE

din acest articol al d-lui Septimiu Bucur, merită să fie reproduse:

«Primordiala datorie a noastră este să facem zid de apărare împotriva asalturilor iudaice și internaționale — mascate sub aparența falsă a umanitarismului.

Necesitatea atitudinii românești în literatură se vădește limpede în mintea și inima curată a fiecărui român. Deaceia, noi suntem hotărâți să-i împrăștiem flacăra sfântă peste tot pământul rotund al țării — cu riscul excesiv de onorabil de-a fi socotiți de toți visătorii ipocriți ai idealurilor cosmopolite — huligani iar de cei mai generoși, chiar barbari. O asemenea barbarie huliganică ne este mai dragă decât orice lucru — fiindcă în ea se frământă bucurii și dureri românești».

«GUVERNAMENTALII» ȘI NEGUSUL

«Republicanii» de ieri ai presei comuniste și-au schimbat brusc, expresiile. Comuniștii depe frontul spaniol au devenit «guvernamentali». Adică tot de-ai lor. Pentrucă ori după masă, zărindărenii crezuseră că vor deveni guvernamentali. Noroc însă că, în loc de invitație la guvern, li s'a spus milităreşte: «La loc comanda!».

Comuniștilor le trebuia totuși o invitație. Și s'au mulțumit cu invitarea Negusului la încoronarea Regelui Angliei...

1937 ZIDIRE NOUĂ

Edituri străine, literatură străină

ACȚIUNEA DISOLVANTĂ a internaționalei jidovești pe calea tiparului e îndeobște cunoscută. Tiparul, alcoolul, opiumul Chinei, sunt armele pe cari ei le mânuesc atât de bine încât nu au la îndemână niciun mijloc destul de eficace pentru a le evita efectele dezastruoase. Nu e nicio deosebire între traficul de spirt negru început acum câțiva ani și activitatea nefastă a tiparnițelor din Sărindar.

*

DESFID DE ORICINE AR FI IN STARE să-mi arate o carte de valoare apărută în editura Adevărului. Iar dacă sunt unele cărți acceptabile (și, nu e vorba de Istoria Literaturii Române a d-lui Iorga) acestea sunt scrise de Românii, mai mult sau mai puțin jidăniți.

*

Cenzura spunea profesorul Nae Ionescu *la cursul de metafizică de anul acesta, e un lucru normal, dar nu trebue aplicată în mod anormal. Dacă cenzura a intrat la noi în principiul de guvernământ, ea nu mai trebue să fie parțială și interesantă. Ci pusă în mâna unor oameni de garantată autoritate spirituală și intelectuală să oprească orice filă tipărită care nu are dece să apară la noi. Și nimic din ce apare în editurile jidovești (afară de clasicii noștri cari nu ar trebui să fie mijloace de comerț pentru instituții străine) nu ne interesează. Nu ne interesează nici romanele așa zisului Ion Călugăru, cari sunt proaste, nici traducerile după autorii sovietici literatură de necetit de altfel pentru un om de bun gust.*

*

PLAGA COLECȚIILOR de romane polițiste e tot de origine jidovească. Nici pentru aceste vagoane de maculatură otrăvită nu s'a găsit nicio cenzură. Iar expulsarea acelui Marton Hertz s'a făcut probabil din vreo eroare.

*

CIRCULA prin anumite cercuri vorba că intelectualii de rasă sunt ostili antisemitismului. Nimic mai puțin adevărat pentru noi. Fără îndoială că avem degenerații noștri, dar aceștia sunt niște demisionați ai nației. Chiar printre intelectualii străini de orice discuție politică oroarea pentru literatura semită e din ce în ce mai manifestă.

*

Și în literatură ca în orice, jidovii au jucat la noi rolul de traficanți, de samsari. Au importat o sumă de lucruri de ultimă oră, de cele mai multe ori de origine tot semită, din cine știe care centru străin, pentru a lua ochii câtorva neprevenitți. A fost *cazul* revistelor Contimporanul și Unu, despre cari doar unii mâncați de molii mai pot discuta serios. Eu îmi amintesc de ele pentrucă le-am apucat în epoca disponibilă a pubertății.

NUMAI DIN MUCEGIAUL Adevărului și Dimineții putea să iasă un detractor al lui Eminescu de talia lui G. Călinescu, recentul client al favorurilor d-lui Iorga.

P. CONST.

Femeea să tacă în Biserică

Curentul protestant, care bântue dela o vreme în Biserica noastră, tinde să prindă forme tot mai vădite. Descompunerea vieții monahale, decadența cultului euharistic, maleabilitatea ce se [illegible] la interpretarea și aplicarea canoanelor iată câteva numai, din urmările jalnice ale acestui [illegible], care se'll în voe prin ferestrele sparte ale altarelor noastre.

Și ortodoxia românească se găsește astfel desarmată, tocmai în clipa în care lumea întreagă bisericească după Hristos, ca un pământ uscat după ploaie.

Una după alta, alături de altele mai vechi, probleme noui se pun Bisericii, care se arată cam puțin încăpătoare pentru credința mare ce a năvălit în suflete. Așa, de pildă, alături de probleme vitale ca: literatura de maidan și educația tineretului, sectele și opera lor de destrămare religioasă și națională, politica dezgustată și pervertirea pe care a introdus-o în moravuri, șomajul intelectual și proletarizarea tineretului teolog, care nu are de unde învăța exemplul misiunii și al jertfei, față de cari Biserica nu și-a spus deloc, sau și-a spus foarte timid cuvântul, încrederea [illegible] liniștea mirenilor și teologilor noștri.

Una dintre aceste noutăți este și prezența femeii în rosturile evangheliei. O lege specială, favorită „din inițiativă parlamentară" va îngădui pe viitor, ca licențiatele în teologie să predea Religia în școlile secundare.

Cât despre legea susmenționată, ea nu e în stare să ne pună pe gânduri. Legile s'au înmulțit ca nisipul și pe ele le poți întemeia tot ca pe nisip; iar în Biserică unde există o Sf. Scriptură, o tradiție și mai e și un sinod, legile vin numai clandestin ce placul întîi.

Dar, cum problema comportă, în sine, destulă gravitate, merită să-i dăm puțină atenție. Și ne oprim asupra ei, nu pentru a o rezolvi, ci pentru a o pune cu toată seriozitatea pe care o închide în sine.

Natural, noi așteptăm dela înalta ierarhie o ieșire din rezervă și un răspuns mai răspicat în această chestiune, dar până atunci, vom încerca să justificăm în mod real, invazia feminină până și în Biserică. De regulă, în fața unei situații noui, în chestiuni religioase ne raportăm la Sfânta Scriptură și la Sf. Tradițiune. Sf. Scriptură este, în privința aceasta, categorică: *„Femeea să tacă în adunări, căci ei nu-i este îngăduit să ia cuvântul, ci să fie supusă și să asculte, cum zice și Legea"*, afirmă Apostolul Pavel în ep. I. Corint. 14.34.

Iar tradițiunea nu ne referă nimic despre o astfel de situație. Au fost, e adevărat, femei în dujha bună vecini creștine, dar ele nu au avut niciodată rolul de a învăța, ci au fost păstrate pentru servicii marginale, neîngăduindu-li-se să oficieze mahernil, nici să învețe pe alții adevărurile de credință.

Studentele cari au urmat Teologia nu sunt deloc vinovate de situația dificilă care li se creiază.

Ele au venit sau dintr'o vocație excepțională sau numai ca să-și facă o carieră să câștige mai sigur o pâine. Din un motiv sau din celălalt, ele au urmat Teologia. Autoritățile competente însă, trebuiau să le spună, dela început, că femeile în Teologie nu pot fi decât excursioniste dilettante și că, în cel mai bun caz, când vocația și voluntariatul le dă prea mult ghes, ele pot fi cel mult vestalele focului boric, dar în niciun caz însăși acest foc. Un profesor de la Teologie, foarte iubit de studenți pentru curajul său neîntâmpinat de a spune adevărul, le sfătuia pe aceste beghine să îmbrace schema monahală, care are atâta nevoie de prestigiul pregătirii lor. De altfel cele mai celebre figuri creștine femenine, au făcut parte tot din Biserica ascultătoare.

Așa a fost în ortodoxie. Ca la Apus să fi fiind și altfel... se [illegible] lasă să fie la ei acolo, ai noi nu imităm și în acest domeniu. Atâta vreme cât Mântuitorul însuși a fost atât de ingrat cu femeea, de ce am fi noi mai curtenitori? Astfel stau lucrurile. Dacă e vorba că am venit la Teologie din idealism și din râvna de a-i servi tradiția și orânduiala. Dacă cineva însă a venit la Teologie nu pentru astâmpărul unui chin interior, ci pentru carieră, atunci licențiatele în Teologie, nesocotite atât timp, au dreptul să ceară pâine [illegible] să mănânce prin urmare!

Invățământul religios [illegible] de laicizat și superficializat, ar fi un motiv în plus să se retragă și [illegible] la suprafață.

I. C. BAICA

Elogiul „faptei"

Librăria Fundațiilor Regale

Am vizitat eri Librăria Fundațiilor Regale, de curând deschisă peste drum de Palatul Regal din Calea Victoriei și nu mă pot opri de a însemna în acest loc minunea de lumină și evlavie pe care am văzut-o realizată acolo. Cu ușa deschisă într'o piață istorică, și așezată în locașul de danie regală al Fundației Principele Carol, unde zvâcnirile românismului s'au înscris în toate epocile de culminație ale acestui neam, Librăria Fundațiilor Regale se bucură dintru început de atmosfera pe care o necesita un asemenea înalt așezământ.

Nu pentru a justifica înființarea ei spunem cele de mai jos. Dar întâmplarea a făcut ca semnatarul acestor rânduri să afle câteva stări de lucruri care dezonorează pe unii dintre librarii români.

Și anume, cărțile Fundațiilor Regale, ieftine față de setea după câștig a acestor colportori, sunt toate ascunse prin rafturi, în umbra altora și numai la cererea clienților sunt scoase la iveală. Nu știm cum să veștejim mai aspru această atitudine criminală, această josnicie de negustori, care se încumetă să boicoteze cea mai uriașă operă culturală pe care a realizat-o vre-odată un Suveran.

Regele Culturii românești, semănând cartea de înaltă ținută, care să contribue la redeșteptarea acestui neam, a avut din primul ceas în vedere marea cerință a vremii: Cartea bună și ieftină. Și Augustul gând s'a realizat. Am văzut această carte, bună prin calitatea și gradul de necesitate în formarea caracterelor de mâine, ieftină față de valoarea și tehnica ei, am văzut-o și ne-am bucurat.

Se anunță prin aceste cărți o epocă nouă și mare, o epocă față de mercantilismul căreia, murdarul boicot al librarilor nu va avea nici-o însemnătate. Sfințenia rămâne mai puternică decât taraba și sfințenie cuprinde cartea de valoare.

Repetăm, nu pentru a arăta rostul Librăriei Fundațiilor Regale am arătat cele de mai sus. Departe de noi acest gând. Fiindcă cu totul pentru alt scop a luat ființă frumosul așezământ: De a fi o expoziție permanentă a activității editoriale a Fundațiilor Culturale Regale și de a face să se infiltreze în mentalitatea publicului simțul bibliotecii, cultul cărții.

Pornită din gând august, gândul Majestății Sale Regelui Carol II-lea, Librăria Fundațiilor Regale a fost realizată prin osârdia omului de acțiune și sistem, d. Adrian Scărlătescu, administratorul Fundațiilor Culturale.

S'a înfăptuit un templu în care vizitatorul găsește plutind dragostea pentru carte, reculegerea în fața gândului pietrificat în literă. Șiruri de cărți, așezate în rafturi de lemn sculptat cu grija cu care așezi icoana într'un lăcaș de rugăciune, intimități pentru suflet, care au darul de a subtiliza simțirea vizitatorului pentru trimiterea în sfera reculegerii, toate astea sunt prea puține pentru a putea transmite cititorului imagina exactă a Librăriei Fundațiilor Regale.

In numele admiratorilor „faptei realizate" și în numele celor care socotesc cartea mângâierea sufletului, ne îngăduim a mulțumi Suveranului, inițiator al valorosului așezământ, din adâncurile sincerității noastre, încredințându-L că și o carte pusă lângă multe altele, poate fi o statuie veșnică, menită a mărturisi celor ce vin după noi o trudă neobosită, depusă din îndemnul dragostei pentru spiritualitate.

MARIN RADU VOINEA

Citiți zilnic
„Buna Vestire"

CALENDAR

Sâmbătă 27 Februarie
ORT: Cuv. Păr. Procopie Mărturisitorul.
CAT.: Sfânta Honorina.
PROT.: Honorina.
RAS. SOARELUI: 7.8.
APUSUL SOAREUI: 17.58.

Radio România

18: Concertul fanfarei Reg. de Gardă [illegible] sub cond. de sblt. Ioan Todor. 19: Ora. Mersul vremii. Actualități. 19.[illegible] Concert de muzică variată al Orchestrei Radio dirij. de Th. Rogalsky. 20.[illegible] Prof. Mihail Ralea conferință. 20.[illegible] Dna Marica Bernard (Paris) violoncel. 20.55: Poșta radio. 21.10: In duo de dans! cântă Jazzul Melody (cantor Liane Haidu și Cristian Vasile). 22.30: Radio-jurnal. Sport. 22.45: Concert de muzică populară. Taraful Fănică Luca. 23.45: Jurnalul pentru străinătate în limba franceză și germană. 23.55: Ultimele știri.

DUMINICA, 28 FEBRUARIE

15.35—16: Muzică populară românească din Timoc. Cemin Ioacă (clarinet).

18: Răspunsuri tehnice.

18.10: Concert de după amiază al orchestrei Vasile Julea (canto: Petre Alexandru și Mia Braia): Arii naționale; Selecțiuni din «Vânzătorul de păsări», de Zeller; Ți-am luat un mărțișor, tango de Varilescu.

19: Ora. Mersul vremii.

19.05: Caria dentară de dr. I. Ulea.

19.23: Continuarea concertului muzică românească.

20.20: Cărți și cărți de Gh. D. Mugur.

20.40: Concert coral al Asoc. Cult. și sport. C. F. R. cond. de d. N. Georgescu Bostelnicu.

21.15: «FLOAREA DIN «HAVAI» operetă în 2 acte și 20 de tablouri de Paul Abraham, în versiune românească de N. Kirițescu (transmisiune dela Teatrul VOX-CARABUȘ).

Conducerea muzicală G. Dendrino. In pauză (22.50—23.10): Radio-jurnal.

Spectacole

TEATRE

OPERA ROMANA: Faust.
NAȚIONAL: matineu: Prințul cu două chipuri; seara: Un dușman al poporului.
REGINA MARIA: matineu și seara: De ziua nevestii-mi.
COMEDIA: matineu: Ora 6; Absențe nemotivate; seara: Ora H.
EFORIA (Vox): matineu și seara: Floarea din Haway.
VESEL: Scurt circuit.
ALHAMBRA: matineu și seara: Alhambra melody.
LIGI CULTURALE: Cadavrul viu.
MODERN: matineu și seara: Afacerea Kubinsky.
PATINOARUL OTETELEȘANU: deschis dela 9 dim.—9 seara.

CINEMATOGRAFE

CAPITOL: «Misiunea Brigăzii 41» și complectări.
ARO: «Elisabeta, regina Angliei» și complectări.
A. R. P. A.: «Acuzata», cu Dolores del Rio, jurnal și complectare.
ROXY: «Misiunea Brigăzii 41» și complectări.
FEMINA: «Cei mari» (Clasa VIII-a) și complectări.
FORUM: «Romeo și Julieta» și «Bietana».
CENTRAL: «Comoara blestemată» și «Any se amuză».
DARLY: «Grădina lui Alah» și «Vulturul Roșu».
OMNIA: «Romeo și Julieta» și «Dominoul verde».
MANON: «O noapte pe Dunăre» și «Victoria».
MARCONI: «Circul», jurnal «Genele dela Pătărlagele» și trupa Titi Mihăilescu.
MODEL: «Fiica lui Dracula» și «Misterul unei nopți».
COTROCENI: «Sub două drapele» și «Marietta»

VIAȚA POLITICĂ

Deșteaptă-te Române...

Țara a început să priceapă catastrofa democratică în care a trăit până azi. Din toate părțile înviorarea care a cuprins mai întâi tineretul se răspândește în straturile cele mai adânci și astăzi, la glasul marilor adevăruri, se mărturisesc sincerele erori în care au crezut adesea chiar și cei mai buni dintre noi.

Am primit astfel la redacție o vizită semnificativă și care ne-a interesat: d. C. M. Nicolau, colaborator până ieri al ziarelor infame din Sărindar, Adevărul *și* Dimineața.

D. C. M. Nicolau, fost prefect, fost inspector general administrativ, s'a retras din partidul «Național-țărănesc» printr'o scrisoare adresată d-lui președinte Ion Mihalache, în termenii următori:

Sbuciumul sufletesc, prin care trece azi neamul nostru, mi-a impus un sever examen al conștiinței mele de român, care m'a determinat să mă întorc la izvoarele lui Eminescu și să țin bine seamă de învățămintele Istoriei Românești, îngrijorat fiind de viitorul națiunii noastre.

Postulatele naționaliste pure, cărora trebue să fie subordonate principiile unei democrații sănătoase, în scopul purificării vieții noastre publice și a apărării ei de acțiunea cu caracter primejdios al *pseudo-democrației*, prin întărirea bazelor morale ale societății noastre, *sunt imperativele ceasului de acum*.

Cred că a venit vremea unei complecte lichidări a politicianismului.

Când Regele și Țara, voind să scape de plaga politicianismului degradator și anarhic, vor simți nevoia să apeleze la elemente cari, prin întreg trecutul lor, și-au făcut reputația de oameni simpli și modești, dar cu bun simț, cu pricepere și cu desăvârșită onestitate în gospodăria publică, voi fi gata să răspund și eu chemării lor și să pun în serviciul statului și al societății românești, experiența, prestigiul și mai ales forța mea morală și puritatea sufletului meu, singurele bunuri pe cari le-am prețuit mai mult decât orice în viață.

Aceste motive m'au îndemnat să mă reculeg și să mă hotărăsc a mă retrage dintr'o arenă politică, care a degenerat în desgustătoare lupte politicianiste de saltimbanci și farisei, defăimându-se cu nerușinare și acuzându-se unii pe alții de nevrednicie și necinste, pe drept sau pe nedrept. În această arenă, politica înseamnă îmbogățire pe spinarea țării; iar averea și întreprinderile monopolizate și naționalizate ale statului, date, prin concesionare, spre a fi exploatate și speculate, de către străini, ca în colonii.

Prin urmare, vă rog să mă considerați demisionat din partidul «Național-țărănesc», pe care îl prezidați și în care conducători pretențioși și incapabili s'au dovedit că au dus țara la ruină prin politica lor economică, monetară și administrativă, fără să fie chemați la socoteală și răspundere.

Socot că nu mi-aș îndeplini datoria, cu prisosință, dacă nu mi-aș îngădui să vă pun următoarea întrebare firească ca unul dintre membrii, cari au ținut și au luptat pentru demnitatea și prestigiul partidului.

Cum ar putea, nu corpul electoral alcătuit din «partizani», dar țara întreagă, să mai aibă încredere în astfel de conducători? Ea nu mai poate fi amăgită și înșelată la infinit. Ea vrea suflete neîntinate.

C. M. NICOLAU

*

Scrisoarea aceasta care s'a citit cu interes arată destul de bine pulsul țării de azi și este un foarte frumos document că glasurile noastre n'au răsunat în pustiu.

Partidul național-creștin și situația politică

Poziția partidului în țară. Cum vede d. Prof. A. C. Cuza succesiunea

Partidul național-creștin reprezintă astăzi fără îndoială, o forță peste care nu se mai poate trece. Întemeiat numai de un an și ceva, partidul național-creștin a reușit în timp destul de scurt să canalize-

D. A. C. CUZA

ze o mare parte din curentul naționalist ce străbate furtunos țara. Definitiv închegat, cu organizații puternice pe tot cuprinsul țării, partidul național-creștin, așteaptă cu încredere desfășurarea evenimentelor politice. Ne sunt încă vii în amintire izbânzile acestui partid în alegerile dela Suceava și Mehedinți. Și mai ales nu putem uita, acea formidabilă demonstrație de la 8 Noembrie din Capitală, când peste 200.000 de luptători și-au manifestat încrederea lor în conducători și voința fermă de a izbândi.

Actualmente partidul național-creștin dă o luptă hotărâtoare în țară în alegerile comunale și județene. O parte din aceste alegeri s'au efectuat. Partidul a eșit victorios aproape pretutindeni. La Timișoara el a obținut 10 mandate în consiliul comunal în însăși comuna natală a d-lui Sever Bocu șeful național-țărăniștilor.

La Teleorman, Neamț, Baia, Severin deasemenea partidul național-creștin a învins partidul d-lui Mihalache.

La alegerile eparhiale din Jud. Bălți ce au avut recent partidul a obținut majoritate totală. Actualmente organizațiile din toată țara și-au intensificat acțiunea în vederea evenimentelor politice în perspectivă.

D. A. C. Cuza și succesiunea

Punctul de vedere al d-lui prof. A. C. Cuza, asupra succesiunei, este dealtfel cunoscut. Președintele suprem al partidului național-creștin nu admite nici o colaborare cu nimeni sub nici un motiv, atâta timp cât s'ar pune în discuție doctrina și programul partidului. Dealtfel aceiaș punct de vedere îl are și d. Octavian Goga, președintele partidului. D. prof. A. C. Cuza are convingerea fermă că un guvern național-creștin pur, poate să-și i-a răspunderea unei guvernări și mai ales să rezolve marea problemă națională.

PARTIDUL NAȚIONAL-CREȘTIN ȘI POLITICA EXTERNA

Dușmanii partidului răspândesc svonul că d. A. C. Cuza dorește răsturnarea complectă a actualei noastre politice interne. Nimic mai neadevărat. Punctul de vedere al conducerii partidului este definitiv stabilit în această privință. Partidul recunoaște actualele noastre alianțe, dar cere raporturi de prietenie mai strânse cu statele naționaliste Italia și Germania, precum și o mai mare prudență în ceiace privește relațiile noastre cu Rusia Sovietică.

Partidul național creștin, convins de necesitatea unei guvernări naționaliste are toată încrederea că fac-

D. OCTAVIAN GOGA

torul constituțional va ține seamă de marea forță ce-o reprezintă și în momentul succesiunei, se va face apel la el.

Dinu S.

O lecție politică pe zi

Socialismul utopic

Dintre doctrinele sociale și politice care au zguduit vreodată lumea nu există alta, care să se compare ca forță dinamică și revoluționară cu socialismul. Prin socialism se înțelege în general o critică făcută societății liberale și burgheze urmată, sau nu, de o încercare de reconstrucție cu gândul, a unei alte societăți mai bune.

În această privință, istoricii și doctrinarii fac o distincție netă între **socialismul utopic și socialismul științific.**

Cel dintâiu își propune să dea planul unei societăți viitoare mai bine alcătuită, mai morală și mai dreaptă decât societatea burgheză. Cel de-al doilea se mărginește la o critică adâncă a societății burgheze, își propune să stabilească legile de evoluție a acestei societăți și să demonstreze că **în chip natural și inevitabil** societatea burgheză se va transforma într'o zi într'o societate socialistă, **fără a anticipa însă cu nimic asupra organizării și funcționării acestei noui societăți.**

Socialismul utopic, reprezentat — cum se știe și se scrie în toate cărțile, — în Anglia, de Thomas Morrus și Owen, în Franța de Saint-Simon, Fourrier și atâția alții, este un socialism romantic, inspirat de principii morale și de idealul dreptății. Socialiștii utopici nu se preocupă prea mult de ceeace se poate și de ceeace nu se poate. El nu-și dau seama că societatea este un organism viu, produs al istoriei, care nu poate fi transformat într'o zi în chip mecanic, pe baza unui plan dat, că există în fiecare societate și factori transformabili dar și factori permanenți, care înseamnă adevărate **constante sociale.** Ei își imaginează o lume [illegible] decât cea de astăzi și [illegible] numai această superioritat[illegible] multă dreptate socială — [illegible] ficientă pentru ca oamenii [illegible] rele să se grăbească a [illegible] noile forme ce li se propun.

Socialismul utopic creiază c[illegible] dul societăți ideale, în care [illegible] ar lucra toți după anumite [illegible] ar sacrifica pentru binele [illegible] anumită parte sau întreg [illegible] muncii lor, s'ar supune unei [illegible] discipline comune și ar [illegible] viața lor, în chip ordonat [illegible] nic, cum trăesc timp de [illegible] doi, soldații într'o cazarmă.

Aceste visări naive sunt [illegible] mai un subiect de curiozita[illegible] cercetători.

Dar aceasta nu înseamnă [illegible] se neagă posibilitatea oricăr[illegible] pări sociale, a oricărei vizi[illegible] crete asupra viitorului și a [illegible] plan pentru o societate m[illegible] Numai că, astăzi orice plan [illegible] să ție seamă de ceeace este organic și imuabil în societatea umană și să caute a îmbunătăți societatea, după un adagiu celebru: **supunându-se legilor ei naturale.**

Mâine: socialismul științific.

Profesor

SENATUL

Ședința din 26 Februarie 1937

Buletin Parlamentar

Ședința se deschide la ora 4 p. m. sub președinția d-lui Alex. Lapedatu.

Pe banca ministerială d-nii: I. NISTOR, Dr. ANGELESCU și D. IUCA.

Urmează discuția la sumar.

D. N. IORGA arată că d. deputat GIURESCU care în ședința de eri a Camerei l-a atacat, acuzându-l de trădare contra nației, fiindcă a recomandat evreilor din județele Botoșani și Dorohoi să i-a în mână coarnele plugului și să se ducă la muls oile, fiindcă în meșteșuguri și negustorie nu mai au loc.

D-sa precizează că nu a urmărit să distrugă țăranul român, ci a trimes pe jidani, într'o ramură la care nu vor răuni.

D-sa este român din «nefericire» după concepția d-lui Giurescu, fiindcă și-a permis să plaseze o glumă pe seama jidanilor.

Arată că viața d-sale o poate descoase oricine, fiindcă ea nu a fost decât pildă de curățenie și perseverare într'un ideal.

Cere darea în judecată a d-lui Giurescu.

Se reia discuția la sumarul proectului de lege al organizărei *taberelor de muncă*.

D. Rădulescu-Mehedinți pledează o cauză pierdută, invocând argumente internațional-țărăniste.

D. D. R. IOANIȚESCU întrerupe, arătând zadarnică orice pledoarie în acest sens.

Urmează câteva întreruperi din partea d-lui profesor MANOILESCU, care atacă vehement partidul național-țărănist cari astăzi plânge nevoile țărănimei, iar în 1930 când d-sa a doua zi după Restaurație a cerut conversiunea, a fost combătut de d. Madgearu.

Se procedează apoi la discuțiunea pe articole a proectului.

În cele din urmă i se admit 4 amendamente.

Ședința se ridică la ora 8 p. m.

Rezultatul alegerilor municipale dela Bacău

In alegerile municipale efectuate eri 26 Februarie la Bacău, s'a obținut următorul rezultat:

Lista No. 1 național-liberală 1431 voturi.

Lista No. 2 național-țărăniști 703 voturi.

Lista No. 3 georgiștii 545 voturi.

Lista No. 4, NAȚIONAL-CREȘTINI 786 VOTURI.

Lista No. 5 național-țărănistă (camuflată) 24 voturi.

Au obținut: guvernul 12 locuri, iar NAȚIONAL-CREȘTINII 6 locuri.

Dat fiind condițiile în care s'au desfășurat aceste alegeri, mai mult de jumătate din numărul votanților dela oraș fiind evrei, este un mare succes pentru partidul Național-Creștin.

La alegerile efectuate în comuna Ciocănești jud. Câmpu-Lung (Bucovina), s'a obținut următorul rezultat:

NAȚIONAL - CREȘTINI, 113 voturi și 4 mandate.

Național-țărăniștii 110 voturi.

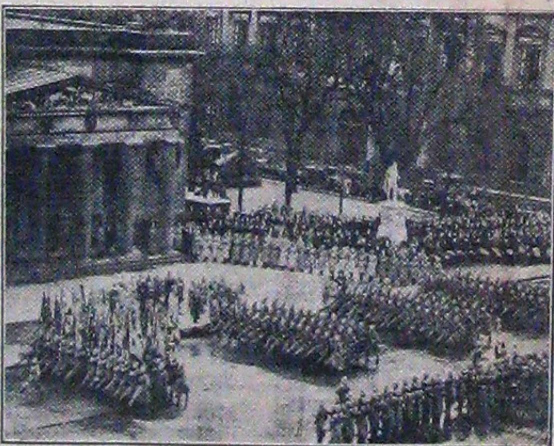
Liberalii 83 voturi.

RELAȚIILE AUSTRO-GERMANE

Primirea d-lui Von Neurath la Viena

ZIUA EROILOR LA BERLIN

Defilează Reichswehrul...

PESTE HOTARE

Guvernul bulgar a luat definitiv decizia excluderii din armată, a tuturor ofițerilor comuniști sau simpatizanți ai acestora, cu toate că numărul lor nu este prea mare.

Măsura guvernului din Sofia vine tocmai în momentul când Internaționala III-a și-a intensificat propaganda în oștire. Planul Dimitroff este pus în aplicare pretutindeni cu multă iscusință și infiltrațiunea marxistă în armată își arată cu prisosință roadele în diverse state.

Bulgaria însă nu dorește să se mai reediteze un caz dureros pe care l'a trăit altădată. Comunismul acolo introdus sub altă formă pusese doar stăpânire pe stat. Placa fusese inversată; în loc de «toată puterea în mâinile lucrătorilor», sinistrul Stambolinschi spusese «țăranilor».

Și, fără să vrem ne amintim de timpul când celebrul agitator comunist Protkin ajunsese prefectul poliției din Sofia, de ura cu care era privită cultura, de legile scelerate îndreptate în contra proprietății, de vorbele lui Stambolinschi: «Și un cioban e capabil să fie ministru de externe».

Comunismul țărănist instaurat în conducerea Bulgariei prin teroare, a creiat în toată țara, în toate păturile, așa de mari nemulțumiri, încât nimic și nimeni n'a putut opri drama ce-a urmat.

Spre a se vedea de ce discredit s'a bucurat guvernarea stângii-țărăniste în Bulgaria, e suficient a sublinia că guvernul a fost arestat în 15 minute și în alte 30 în toată țara opoziția națională a cucerit puterea. Nimeni nu s'a împotrivit și Stambolinschi era predat armatei de înseși țăranii din satul lui. Așa s'a sfârșit «experiența» din Bulgaria. Dar pentru a ajunge aci, cât rău, câtă durere, n'au adus țării «roșii» internaționalii zisă, culmea, verzi.

Deaceia astăzi, cercetând înțelept trecutul, guvernul bulgar, stârpește otrava blestemată.

Prin măsura luată un popor câminte a salvat de ciuma bolșevică.

DEMS

Proectul muncii obștești a fost votat

Senatul a terminat eri discuția generală la proectul de lege al muncii obștești și s'a grăbit să-l voteze și pe articole și în total cu bile.

Maturul corp a terminat în fine și cu acest proect periculos pentru geronții senatori. Munca obștească s'a votat bineînțeles, pentru alții.

Falsurile și escrocheriile comanditarilor „Luptei"

de ADRIAN BALTAG

Aci se va vedea, că nici chiar un incendiu cu primă și cu câștig, nu se aranjează fără bătaie de cap și fără nevoie de a pune la punct în prealabil, anumite falsuri și anumite escrocherii, cari ar pune pe gânduri până și pe un pușcăriaș nărăvit

Am arătat eri cum au intrat nepoții, ciracii și comanditarii lui ALBERT HONIGMAN, în legături de amiciție și de afaceri cu SOLOMON COMISIONERU, specialist în aranjamente de focuri rentabile. Am mai arătat cum de comun acord, toți acești patru tâlhari au pus la cale incendierea unei magazii fictive de mărfuri a societății nu mai puțin fictive, «REPREZENTANȚA ROMANEASCA».

«Odată înțelegerea stabilită — continuă domnul jude-instructor OPRESCU — trebuia găsită magazia care să ardă și facturile mărfurilor *«depozitate»* acolo. Așa că, după o matură chibzuință cei trei (complici ai Honigmanului) pun la cale o afacere în aparență foarte cinstită:

«Cum postavul falițiilor frauduloși Finkelstein nu fusese încă respins definitiv, el nu se putea socoti cu totul decăzut din valoarea sa, pentru că mai exista încă speranța de a putea fi plasat ministerului.

«Atunci — spune mai departe d. OPRESCU — pe incendiatori îi apucă subit grija de siguranța debitorilor lor, în speță BANCA FORTUNA. Din propria lor inițiativă deci, ei se duc și oferă Băncii — pe hârtie, bine înțeles — un gaj suplimentar constând din 27.000 metri postav militar kaki, 50.000 metri pânză căptușeală și 9500

DEFINIȚIA ESCROCHERIEI: O COMBINAȚIE CHIMICA DE INGENIOZITATE ȘI DE INDRASNEALA

de bucăți de cojoace. Obține de la direcțiunea aceleiași bănci, PRIN MIJLOACE NELAMURITE INCA, CONFIRMAREA NECONTROLATA A GAJULUI MENIT SA PRECONSTITUE O DOVADA PENTRU MAI TARZIU. Iar paralel cu aceasta, închiriază direct în contul lor, ca să pară mai serios, o magazie în str. Eliade 31, într'o situație admirabilă pentru scopul urmărit: singură în curte, dosnică și ferită de privirile vecinilor și răspunzând în partea din fund a curții în Câmpul Moșilor atât de pustiu iarna.

«Se redactează un contract de închiriere care este vizat de ad-ția financiară respectivă în ziua de 19 Octombrie 1930.

«A urmat apoi asigurarea la Banca «FORTUNA» — pe baza falsului gaj firește — Bancă unită nu de mult cu societatea de asigurare «EAGLE STAR» care era reasigurată sută în sută cu societatea londoneză cu acelaș nume. Interesant de notat e, că SOCIETATEA DE ASIGURARE IȘI AVEA SEDIUL IN INSUȘI LOCALUL BANCII. Așa că Banca «Fortuna» DIRECT INTERESATA, lichida gentil, iar societatea engleză plătea».

O PRECIZARE NECESARA

Trebue neapărat să ne oprim puțintel aci și să observăm că ni se pare foarte ușuratecă trecerea ordonanței definitive peste acest episod. Pentru că în această tenebroasă afacere, principala răspundere — după cum reiese din înșiși dovezile adunate de justiție — nu apasă atât asupra incendiatorilor cari sunt aduși astăzi pe banca acuzaților, cât asupra unterthanului A. SANIELEVICI, directorul băncii FORTUNA care a înlesnit nepoților și discipolilor economici ai lui ȘMIL FAGURE ca să-și facă asigurarea, iar în al douilea rând asupra lui ALBERT HONIGMAN, care pedeoparte a făcut să nu se țină socoteală de constatările făcute de pompieri la locul sinistrului, iar pe de alta l'a ȘANTAJAT pe jidovul rus A. JELIU, silindu-l ca să pl[illegible]tească incendiatorilor su[illegible]ma enormă de UNSPREZECE MILIOANE, drept primă de asigurare.

Ori, lucru mai mult decât ciudat, nici Sanielevici și nici Honigman nu sunt puși direct în cauză. De ce? Prin ce tur de presti[illegible]digitație au fost absolv[illegible] autorii principali ai c[illegible]mei, spre a fi înfundați [illegible] pușcărie numai compl[illegible] și beneficiarii secund[illegible] Să sperăm însă, că [illegible] în cele din [illegible] muri și aceste lu[illegible] spre marea satisfac[illegible] justiției și a opiniei [illegible] ce ultragiate.

Și acum să revenim la chestiune:

(Continuare în numărul viitor)

După fulminantul atac contra d-lui Leon Blum

PARIS 27. — Întreaga presă franceză se ocupă pe larg de ședința furtunoasă dela Cameră de eri, unde d. Flandin a făcut un vehement rechizitoriu guvernului Leon Blum.

Istoria ne învață că singurul progres social durabil a fost adus masselor de către clasele mijlocii. Tot ceiace massele, amăgite de demagogi și rătăcite de ideologi, au crezut că au obținut prin lupte, se va prăbuși în aventura tragică a anarhiei. Dacă guvernul vrea ca Franța să fie izolată în Europa, pradă fără apărare în mâinile celor care o pândesc, atunci după cum se vede din declarația d-lui Thorès ne așteaptă în curând instaurarea sovietelor în Franța și unirea socialiștilor cu comuniștii, în a doua etapă a politicii de constrângere.

În încheierea discursului său d. Flandin face apel la patriotismul francez pentru unire.

Discursul d-lui Flandin a fost furtunos aplaudat de băncile dreptei și ale centrului.

Răspunsul d-lui Blum a fost des întrerupt de deputații dreptei.

Cercurile politice prevăd situațiuni foarte critice pentru guvernul d-lui Leon Blum.

Agitația din ce în ce mai mare a claselor mijlocii, a clerului, a plugarilor și viticultorilor, ne face să credem că foarte curând guvernul Blum va fi la greu impas.

In orice caz, după ședința de eri, guvernul se află solid sdruncinat.

SPORT

Sport, literatură şi politică

Intre sport şi literatură s'a căscat o prăpastie şi o diferenţiere extraordinar de mare. Literatul dela Capşa, măcinat până 'n măduvă de psihozele freudiene, sportul este un titlu de incapacitate intelectuală. O completă eliminare a forţelor cerebrale.

Sportul a fost categorisit la capitolul dispreţului şi redus la biologic deslănţuit barbar.

Şi, totuşi, ce frumoasă poezie — pastel sau odă închinată naturii — scrie skyul pe hârtia pantei tapetate cu pluş alb. Şi ce sublimă poemă e turismul.

Nuvelă a corpului înfrăţit cu ozonul aerului, — alergarea. Ba[...] — footballul. Catren bine liniat, — tennisul.

[...] aceste activităţi sportive sufletul naţiunii ar putea citi lucruri mai utile decât în maculatura imorală şi amorală a hru[...]eşti.

[...]ănătatea Neamului se poate odihni bine şi frumos pe banca [...]ismului. Pentrucă acesta e sensul sportului: spartanismul. Şi dacă nu este, trebuie să fie. Să devină.

Sportul pus în slujba sănătăţii naţionale. Ca mijloc de propagandă externă şi de afirmare internă, sportul este o problemă politică.

Să fim înţeleşi, nu politicianistă.

Sănătatea Naţiunii se poate reconforta în poiana sportului. Curăţenia sufletului merge paralel şi condiţional cu sănătatea fizică.

Să vedeţi, prin sport, se pot ucide viciile şi se pot dresa pornirile biologic rele.

Din sănătate fizică nu poate izvorî decât sănătate psihică. Iar din sănătate întreagă nu se poate creia decât sănătate literară. Ori, mai precis, literatură sănătoasă.

Pentru cine poate pricepe funcţiunea scrisului în educaţia generaţiilor şi în universitatea ascensiunii naţionale, încopcierea sportivului cu politicului este perfect logică.

Fără a mai vorbi de disciplină. Şi exterioară. Şi interior sufletească.

VAL. ŞOIMARU

Venus-Juventus

Partida aceasta este aşteptată cu nerăbdare atât de susţinătorii ambelor echipe, cât şi de spectatorii cari nu urmăresc decât jocul rezultatelor sau frumuseţea disputelor.

Elementul palpitant al acestui match îl constitue în special rezultatele din anul trecut, când, deşi superioară, deci favorită, echipa Venusului a trebuit să părăsească terenul învinsă de trei ori de Juventus, pe care nu-l prevăzuseră învingător decât susţinătorii săi fanatici.

Aceşti susţinători speră ca în virtutea acestei tradiţii — de altfel destul de recentă — echipa lor să [...] de anul trecut.

Pe de altă parte Venus crede că sececurile din anul trecut se datoresc numai unor trădări, pe care nu le mai văd repetate şi de această dată, deoarece vinovaţii au fost îndepărtaţi din echipă.

Noi credem că Venus, cu o echipă superioară în toate compartimentele, cu o sistemă de joc bine închegată şi cu o dorinţă de victorie românească neţărmurită, nu va pierde această ocazie de revanşă de mult aşteptată.

Nu trebue să uităm însă că Juventus, cu jocul său mobil şi tenace va fi un adversar incomod, deşi nu periculos.

D. lt. Vuia va arbitra următoarele formaţii:

VENUS: Burdan, Sfera, Albu, Bărbulescu, Colea Vâlcov, Gorgorin, Gruia, Gavrilescu, [...], [...]cov, Ene.

JUVENTUS: Endreffi, Vogl Dragomirescu, (Neacşu), Petrescu, Braun, Bandrabura, Stanciu, Korony, Vaida, Palmer, De Viitor.

F. C. Rapid-Crişana

Tot pe terenul Venus şi începând dela ora 2, se va desfăşura ca match de deschidere partida F. C. Rapid Crişana.

Fără îndoială că echipa F. C. Rapidului, cu ungurii ei tehnici dar bătrâni, prezintă faţă de Crişana o vădită superioritate în privinţa [...]iinţei jocului de football.

In schimb Crişana are o echipă [...] şi plină de elan, dar mai a[...] înaltă ambiţie.

[...]ii Crişanei ţin să răsbu[...] [...]lată neajunsurile suferite [...] de clubul lor din cau[...] [...] necinstite ale uno[...] [...]ătorii Rapidului; [...] administraţi i[...] [...]astă toamnă nu este de ajuns. Noi credem la fel şi le urăm succes.

Va arbitra d. Gabriel Rusu (Cluj) iar echipele vor juca în formaţia următoare:

CRIŞANA: Negru, Szabo, Saborsky, Pintea, Calican, Cionca, Hodişan, Boeşa, Flueraş, Szoeke, Maliţa.

F. C. RAPID: Rădulescu, Wetzer, Roşculeţ, Vintilă, Răşinau, Cuedan, Georgescu, Aner, Lengher, Barbu şi Bogdan.

Jandarmeria legitimează membri civili

[...] hotărârei Uniunei federaţiilor sportive de a încadra Asociaţia sportivă Jandarmeria în seria grupărilor corporative şi ridicându-i astfel dreptul de a legitima membrii din afara cadrelor militate, d-nii general Barbu Părăianu şi col. Pavlid au luat decizia de a desfiinţa toate secţiunile sportive cari au membrii civili.

In acelaş timp s'au luat măsurile ca membrii acestor secţiuni să înfiinţeze o nouă asociaţie sportivă intitulată asociaţia polisportivă «Biruinţa».

Canada a câştigat campionatul mondial de hokey

LONDRA 26. — Pe stadionul Harringay, s'a disputat astăseară finala campionatului mondial de hockey pe gheaţă, între echipele Canadei şi Angliei.

Canada a învins cu 3-0; recucerind titlul mondial, deţinut anul trecut de Anglia.

Pe stadionul Wembley, Elveţia a învins Germania cu 6-0.

In urma acestui rezultat Elveţia se clasează a 2-a, înaintea Angliei şi Germaniei.

Aseară la Paris

Gh. Covaci a fost învins de... juriu

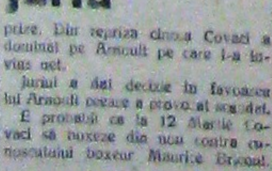
PARIS. — Aseară s'a ţinut în sala „Elysee Montmartre" o reuniune internaţională de box.

Campionul român Gheorghe Covaci a întâlnit în semi-vedeta serii pe francezul Maurice Arnoult, în 10 reprize a 3 minute.

Matchul a început în nota superiorităţii francezului, în primele 4 reprize. Din repriza cincea Covaci a dominat pe Arnoult pe care l-a învins net.

Juriul a dat decizie în favoarea lui Arnoult ceeace a provocat scandal.

E probabil ca la 12 Martie Covaci să boxeze din nou contra cunoscutului boxeur Maurice Breand.

Carnet

JOI SEARA s'a ţinut adunarea generală a clubului Unirea-Tricolorul. Membrii foarte numeroşi au dresat un proces verbal pe care îl vom publica mai târziu, când vom dispune de spaţiu. Acest proces verbal are două părţi cu totul deosebite: în prima parte se vorbeşte de ideal, de cinste, de creştinism şi de românism de educaţie naţională, de orientare intransigent naţionalistă de sport amator, de funcţiunea superior educativă, a sportului; punctele de program ale noului comitet de conducere, aceste desiderate constitue şi larga orientare — de dincolo de club — a întregului sport românesc.

Dorim noii conduceri să-şi îndeplinească cu punct tot ce şi-a propus.

In a doua parte a procesului verbal se vorbeşte de fonduri necontrolate şi — poate — irosite, de imoralitate, de necinste, de exploatatori fără Dumnezeu etc, etc., Şi toate sunt date în cazul lui Nicu Lucescu, fostul conducător. Această a doua parte ne întristează, fiindcă ne obişnuiserăm să-l vedem într'altfel pe nea Nicu. Sperăm că cenzorii nou aleşi vor constata că neregulele — dacă sunt — n'au fost făcute cu rea credinţă.

Dacă verdictul lor va fi altul, ne vom resemna la o despărţire dureroasă şi vom închide un capital oarecum romantic din istoria footballului bucureştean

Campionul român la categoria semi-mijlocie Milică Teodorescu va boxa din nou la Paris.

El va fi opus într'un match de zece reprize a trei minute campionului grec Wackerilis, în ziua de 10 Martie.

LA ARAD, în momentul în care trebuie să se despartă caravana C A O. — Crişana, jucătorii împrumutaţi de Victoria din Cluj şi-au cerut drepturile în loc de bani, au primit bătae. Bătăuşii au fost ispravnicul ungurese Szabo şi jucătorul răsuflat Koccis. A fost un spectacol degradant, care s'a terminat în beciul poliţiei.

Ce are de spus F. R. F. A.: Ce spun beii dela centru de măgării de la periferie?

*

Mâine se vor juca în ţară următoarele partide divizionare: Universitatea—Gloria la Cluj, Victoria — C.A.O. la Oradea, Unirea Tricolor—A.M.E.F.A. la Arad şi Ripensia — Chinezul la Timişoara.

— «AS. SP. GRANICERUL» formaţia sportivă a Corpului de Grăniceri va lua parte din nou la concursurile atletice din anul curent datorită sprijinului pe care îl va da d. colonel Panaitiu, comandantul regimentului 1 grăniceri.

— VIFORUL DACIA şi-a întărit simţitor secţiunea de natatie şi echipa de waterpolo prin înscrierea în Asociaţie a câtorva elemente de bună calitate.

Cu achiziţiile pe care le are speră să cucerească anul acesta campionatul României de waterpolo.

Atletism

Colţea şi Venus, două cluburi româneşti, şi-au format câte o secţiune de atletism. Ele vor fi conduse de d-nii Aurel Iancuilescu (Colţea) şi Costică Leoveanu (Venus). Prezenţa în arena sportivă atletică a două noi formaţiuni româneşti este binevenită.

Noi le urăm succes.

Duminecă se face în Capitală inaugurarea sezonului atletic din acest an.

Gruparea sportivă «Viforul Dacia» va organiza pe velodromul din şoseaua Ştefan cel Mare o reuniune de alergare în teren variat. Concursurile constau din două probe: prima pe 2 km. e deschisă tuturor juniorilor bucureşteni şi a doua de 4 km. rezervată seniorilor.

Inscrierile se fac pe teren la ora 8 dim.

Hipism

DUMINICA LA FLOREASCA FAVORIŢII NOŞTRI

Premiul Comorişte: Pinkerton, Viforniţa, Valona.

Pr. Cosminului: Viziru, Pai, Elemer.

Pr. Comrat: Ciclop, Casatca, Tulănică.

Pr. Chitila: Viitor, Adaia, Tulpină.

Pr. Gordon Worthy: Ciclop, Creţişte, Oana.

Pr. Clucereasa: Cosinzeana, Edah, Sixtus II.

Pr. Paris: Bonzo, Oslany, Viitor.

Pr. Căiuf: Bebeca, Valentio, Kirnet.

I. S.

Anchetele Noastre

Dela Asociaţia Intregului Personal P.T.T. din România

O LAMURIRE

Primim următoarele rânduri de mai jos cari sunt menite să înlăture un echivoc din lumea P.T.T.-istă.

Un fapt de mult aşteptat s'a întâmplat în şedinţa Consiliului Asociaţiei P.T.T. din 8 Februarie a. c. când d. C. Boboiceanu a demisionat. Demisia fiindu-i admisă imediat.

Această hotărâre a Consiliului se datoreşte unei tensiuni crescânde, născută din atitudinea fostului preşedinte, care prin nesocotirea voinţei Consiliului, evita în mod sistematic de a se ocupa de problemele principale de interes vital ale corpului P. T. T.

Astfel au fost neglijate: comutarea datei avansărilor; examenul de constructori, cari nu vor intra nici în bugetul pe 1937; încadrarea impiegaţilor, încadrarea titraţilor; dureroasa problemă a PST-iştilor dela Soc. de telefoane pentru cari nu s'au făcut nimic.

Acestea sunt adevăruri cunoscute dar fără a li se cunoaşte cauza nerezolvărei lor.

Acestea sunt adevăruri cunoscute, dar fără a li se cunoaşte cauza nerezolvărei lor.

D. C. Boboiceanu a înţeles să-şi trâmbiţeze numele în toate gazetele, să exercite ingerinţe, să facă obstrucţie consiliului.

Pierzând calitatea de preşedinte a recurs la speculaţiuni bazate pe insinuări şi calomnii la adresa consilierilor încercând în felul acesta să împartă în tabere adverse personalul PTT, lucrând contra lozincei Asociaţiei, lozincă încadrată în postulatele Neamului.

Aceasta fiind atitudinea noastră demnă, am hotărât alegerea unui nou consiliu în ziua de 28 Februarie a. c.

Suntem la o răscruce. Se pune problema conştiinţei P. T. T.iste.

Fostul consiliu al Asociaţiei P.T.T.

Intocmirea bugetului la asigurările sociale

Cu prilejul votării noului buget al asigurărilor sociale — care se anunţă peste câteva zile — o serie de obiecţiuni se impun în prealabil, pentru a stabili adevăratul spirit în care va trebui alcătuit acest buget, ca să asigure, în chip real, bunul mers al instituţiei asigurărilor.

Astfel, să se înlăture categoric şi radical orice practici anterioare, utilizate, până acum, sistematic numai în profitul sinecuriştilor, fapt generator de altfel de atâtea pagube pentru instituţie însăşi.

Totuşi, dacă cifra cheltuelilor va fi subordonată după aceea a veniturilor reale, cu respectul absolut al cotelor legale, echilibrarea bugetară va fi asigurată.

Mai rămâne însă o serie întreagă de alte probleme ce-şi aşteaptă rezolvirea integrală, ca unele ce atârnă, prin importanţa lor, de esenţa însăşi a instituţiei asigurărilor. Printre acestea cităm: investiţiuni pentru construirea de imobile proprii care sunt indispensabile asigurărilor din Bucureşti; **salarizarea mai echitabilă a medicilor, cunoscând că actualele lor salarii de mizerie sunt departe de a acoperi multiplele lor nevoi, fără a mai aminti de o justă recompensă materială, binemeritată oricând de aceşti medici — în majoritate români! — pentru atâtea sacrificii, închinate de ei instituţiei; aprovizionarea din destul cu medicamente de fabricaţie autohtonă,** — care să acopere atât nevoile urgente ale populaţiei respective, cât şi inconvenientul de a fi costisitoare. **In felul acesta, asistenţa medicală va putea să-şi îndeplinească util atribuţiunile pentru care a fost creată.**

I. V.

Dela cercul de studii al partidului naţional creştin

Aseară la ora 6 p. m. în cadrul Cercului de studii al partidului naţional-creştin, a vorbit d. comandor Negru, despre: **«Faţa politică, faţa transporturilor la export şi faţa militară a problemei petrolului naţional.**

PETROLUL ROMANESC

Acum 100 de ani petrolul era întrebuinţat ca medicament. In timpul din urmă şi mai ales după războiul mondial, petrolului i s'a dat importanţa capitală, ca cea mai utilă energie şi cea mai mare sursă financiară a statului. După ce expune câteva episoade din luptele ce s'au dat pentru acapararea posesiunilor de petrol, conferenţiarul schiţează însemnătatea politicei naţionale a petrolului şi faţa militară a acestei probleme.

O bună politică a petrolului ar fi uniformizarea preţului pe tot întinsul ţării. Mai propune o exploatare raţională, având-se în vedere rezervele pentru viitor, pentru a nu suferi, atunci când zăcămintele s'ar epuiza

Bogătaşii iudei, îşi pun averile în siguranţă

Explicaţia uriaşului exod de capitaluri din Europa în Statele Unite ale Americii

S'a putut stabili în mod absolut precis, că în decurs de numai un an şi jumătate, adică de la 1 Ianuarie 1935 şi până la 1 Septembrie 1936 au evadat din diversele ţări ale Europei în Statele Unite ale Americii, capitaluri în sumă totală de 2 miliarde 282.000.000 dolari (In litere: două miliarde, două sute optzeci şi două de milioane DOLARI). Ceea ce în franci francezi înseamnă cinci zeci de miliarde, iar în lei româneşti o cifră cu adevărat fabuloasă: Peste CINCI SUTE CINCI ZECI DE MILIARDE! Sau bugetul statului nostru pe două zeci de ani!

EXPLICAŢIA FENOMENULUI

Economiştii croiţi după calapodul clasic, atât din marile centre universitare ale continentului nostru, cât şi de peste Ocean, îşi dau toate ostenelile din lume ca să explice acest fenomen. Fără să reuşească însă, deoarece ei caută această explicaţie în motive determinante de ordin economic, în vreme ce cauza ascunsă e cu totul alta:

In adevăr,e de observat că această massă enormă de capitaluri, emigrează din toate statele Europei, nu numai din acele în care situaţia economică şi socială este turbure. Astfel, s'a calculat că din cifra globală de 2.282.000.000 DOLARI, 798 de milioane provin din Marea Britanie, 300 milioane din Elveţia, 200 milioane din Franţa, aproape tot atât din Olanda, 72 milioane din Germania, 29 milioane din Italia, iar restul din alte ţări.

De subliniat faptul, că din Franţa, unde regimul capitalist este mai primejduit astăzi mai mult chiar decât în Spania şi unde capitalurile sunt mai abundente decât în oricare altă parte a lumii, — proporţionalmente vorbind, — au emigrat cât mai puţine sume. DOVADA CA ACEI CE-ŞI PUN LA ADAPOST AVERILE NU SE TEM DE BOLŞEVISM. Observaţiune de importanţă capitală şi care spune multe, după cum se va vedea mai târziu.

AMERICANII SE ALARMEAZA

Fenomen şi mai ciudat: capitalurile în chestiune emigrează din ţările perfect echilibrate şi consolidate din punct de vedere social şi economic, cum sunt de pildă GERMANIA, ITALIA, OLANDA şi — să zicem — ELVEŢIA, într'un conglomerat de state exotice în plină anarhie. Pentru că, fără să ne ascundem după deget, Statele Unite sunt în plină efervescenţă pseudo-revoluţionară, întocmai ca şi Franţa. Grevele au ajuns şi acolo endemice, muncitorii ocupă uzinele, şomajul e în creştere vertiginoasă şi finanţele publice în derută.

Când termenii problemei sunt aceştia, atunci ne vedem siliţi să conchidem că pricinile reale şi evidente ale acestei formidabile deplasări de avuţie, sunt ESCLUSIV POLITICE. Şi să ne explicăm:

OVREII EUROPENI NU SE MAI SIMT IN SIGURANŢA

Misterul acestui nemai pomenit transfert de valute forte se explică imediat ce examinăm mai de aproape CINE sunt aceia cari îl operează. Pentrucă exportatorii de cantităţi masive de sterline, de mărci, de florini, de lirete şi de franci nu sunt nici englezi, nici germani, nici olandezi, nici francezi şi cu atât mai puţin i[...]lieni, ci jidovi de cea m[...] pură şi mai spurcată ra[...]

Două concluzii de o c[...]pitală importanţă, cari [...]cer îndelung aprofundat[...] se degajă din constatar[...] indubitabilă de mai sus.

Israeliţii nu se mai sim[...] în siguranţă în Europa. [...] cari sunt atât de exact [...] atât de rapid informaţi [...] cari pe deasupra au şi si[...]ţul conservării de ban[...] atât de hiper-desvolta[...] îşi dau seamă pe deopar[...] că din moment ce sunt [...] desăvârşire demascaţi, t[...]umful desăvârşit şi de[...]nitiv al naţionalismului [...]tentic, adică anti-iudai[...] nu mai poate fi înfrânat[...] iar pe de alta că prezen[...]lor mai departe print[...]noi, începe a fi privită d[...] ce în ce mai mult ca o pr[...]vocare.

Retrăgându-se apoi d[...] Europa în America, adic[...] într'o lume clădită escl[...]siv pe interese economic[...] şi pe apetituri materiali[...]te, iar nu pe comunitate[...] de sânge, de limbă şi [...] tradiţie istorică, ovre[...] trebue să se conformez[...] unui cuvânt de ordin[...] unui plan savant întocm[...] şi cu prevedere şi energ[...] aplicat.

Care să fie planul [...] chestiune? Pentru ce s[...] grăbesc marile şi ocultel[...] căpetenii ale Israelului [...] să se concentreze pest[...] Atlantic?

Iată o întrebare palpi[...]tantă, la care ne vom sil[...] să dăm un răspuns cât m[...] satisfăcător.

NICOLAE BOGDA[...]

De la „Uniunea Naţională a studenţilor creştini"

Din partea Uniunei Naţionale a Studenţilor creştini din România primim următoarele:

Uniunea Naţională a Studenţilor români a primit oficial invitaţia de participare din parte G. U. F.

Ţinând seamă de faptul că participarea la expoziţie constitue un excelent mijloc de propagandă naţională.

U. N. S. C. R. a hotărît să se ia parte cu un material cât mai vast şi ales.

Pictură: tablouri, fresce, panouri decorative (orice subiect şi dimens).

Sculptură şi basoreliefuri (orice subiect şi dimens).

Fotografii de orice fel cu dimensiunile 18×24 sau 24×30 aplicate pe carton de 40×40, fără geam sau ramă.

Fotografii pe fond alb sau negru de orice natură şi dimensiune.

Arhitectură (orice subiect). Subiectele, planuri, proecte, secţiuni şi tot ce depinde de arhitectură pot fi însoţite de modele, fotografii, scurte dări de seamă, care vor servi la lămurirea concepţiei care a condus pe autor la creaţia operei sale.

Presă: Jurnale şi reviste, opere literare studenţeşti, care vor fi însă triate de U. N. S. C. R.

Muzică: compoziţii cu subiect naţional, popular sau de altă natură.

Tot materialul va fi trimis cel mai târziu până la 10 Martie, pentru a fi avea loc expoziţia.

Materialul va fi trimis cu menţiunea «pentru expoziţia internaţională» şi având numele, pronumele, facultatea şi un certificat al Centrului sau societăţii studenţeşti respective doveditor al calităţii de student pe adresa: C. I. Boboc, U. N. S. C. R., calea Plevnei 61, Bucureşti.

INFORMAŢIUNI

Comitetul executiv al Uniunei naţionale a studenţilor creştini români, este convocată pentru Joi 4 Martie ora 9 seara la Casa studenţească.

D. profesor dr. Anton Dobrovici, va conferenţia despre: turburări cardio-vasculare şi aerofagie, Vineri 5 Martie ora 9 seara în amfiteatrul spitalului în cadrul ciclului de conferinţe organizat de asociaţia internilor şi foştilor interni de spitale.

Casa central a asigurărilor sociale a trimis instrucţiuni pentru examinarea funcţionarilor din centrală şi serviciile exterioare, care au fost numiţi fără examen şi netrecuţi prin comisiunea de propuneri şi înaintări. Examinarea va avea loc la 15 Martie cor.

*

D. Petre Alexandrescu-Roman, secretarul general al ministerului muncii a lucrat eri cu d-nii dr. I. Hasneş şi Gogu Enescu la bugetul Casei de asigurări Bucureşti

Mâine 28 Februarie, ora 10 şi jumătate dimineaţa, Svastica de Foc îşi va inaugura noul sediu din sectorul III Albastru, Calea 13 Septembrie Nr. 18.

Delegatul studenţilor Polonezi d. Poproski a plecat aseară în Polonia. D-sa a fost condus la gară de preşedintele U.N.S.C.R. d. Milcoveanu şi întreg comitetul

Cercul Studenţesc Prahovean organizează Sâmbătă 27 Februarie a. c. un ceai dansant în saloanele „Progresul Silvic" între 4—10½.

Membrii «Ligii Culturale» Secţiunea Bucureşti, cu cotizaţia plătită la zi şi pe baza noilor cărţi de membru ce se eliberează de Secretariat în fiecare zi de la orele 6—9 seara, vor beneficia de o reducere de 50% la Teatrul «Ligii Culturale» din B-dul Schitul Măgureanu Nr. 1, adică vor plăti la rezervat lei 25 de persoană.

Astăzi orele 5 p. m. „Liga Culturală" va da o şezătoare artistico-culturală în localul Teatrului „Ligii Culturale" din B-dul Schitu Măgureanu No. 1, când va vorbi: d. avocat Dinu Roco, despre: „Nădejdi româneşti". Intrarea liberă.

«Apărând în unele ziare diferite informaţii premature în privinţa rezultatului, pe care l-a obţinut studenţimea în drept pe chestiunea — «deblocării examinelor» — chestiune care ete încă în curs de rezolvare, le desminţim pe această cale în numele ei.

«Aceste ştiri premature nu au alt rezultat decât de a dăuna studenţimii ordonate, care speră că de data aceasta va vedea rezolvat acest vechi deziderat. Deblocarea.

«Studenţimea în drept din Bucureşti, este convocată, Luni 1 Martie orele 3 (trei) după amiază la Casa Studenţilor (Calea Plevnei No. 61).

Memoriul profesorilor de religie adresat d-lui ministru al Educaţiei Naţional[e]

Am primit la redacţie, pentru a [...] dat publicităţii, memoriul pe care [A]sociaţia profesorilor de Religie l-[a] înaintat d-lui Ministru al Educaţiei N[a]ţionale, ca răspuns la proectul d[e] lege ce urmează a se pune în discu[ţia] la Senat şi prin care se îngădue [li]cenţiaţilor în Teologie să predea în[ţă]vătătura religioasă în cursul secund[ar].

Memoriul e semnat de Pr. Mar[...] Ionescu, preşedintele asociaţiei şi r[e]gretând că spaţiul nu ne permite s[ă-l] publicăm în întregime, îl vom reda [în] rezumat.

Profesorii de Religie se arată v[iu] îngrijoraţi de iniţiativa parlamentar[ă] care tinde să legifereze admiterea l[i]cenţiaţilor la catedra de învăţămâ[nt] sacru şi pe baza Sfintei Scripturi [şi] a Sfintelor Canoane întocmesc o a[de]vărată panoplie de argumente pe[...] care nu se poate trece şi pe cari, în[tr'o] căodată, regretăm că nu le pute[m] cita aici.

Alături de aceste argumente pe[...]remptorii, profesorii ţin să adaug[e] că această iniţiativă ar vătăma adâ[nc] esenţa duhovnicească a învăţămân[tu]lului religios, ar atinge grav autori[ta]tea şi prestigiul Bisericii, ar răn[i] spiritul tradiţional al ortodoxi[ei,] ar jigni brutal psihologia poporul[ui] nostru — strein de laicism — şi a[r] lipsi şcoala de atmosfera sacerdota[lă] mistică pe care, oricum, haina preo[ţ]ească o aduce cu ea. Şi apoi — s[e] întreabă preoţii memorandişti — ci[ne] va garanta de ortodoxia nealterat[ă] a licenţiatelor, ca şi de peregrinări[le] lor sentimentale?

In concluzie, preoţii-profesori îş[i] exprimă încrederea că, nu se poa[te] ca, tocmai actualul ministru al Şcoa[lelor], care a luat iniţiativa să se în[fi]inţeze la fiecare şcoală o Capelă ş[i] fiecare catedră să devină un altar [...] să susţină un proect şi o iniţiativ[ă] ce trebue să rămână, pentru toţi, nu[...]mai un vis urât.

Studenţeşti

Societatea Studenţilor în Medicină va da Duminică 28 Februarie între orele 5 p. m. şi 12 p. m. un Matineu Dansant cu concursul d-lor Christian Vasile, Jean Moscopol şi d-şoarele Marga şi Didona Rădulescu cu Jazul Blue Star.

Corpul legionarelor căpătând de la 1 Martie o nouă organizare, doamnele şi domnişoarele care dresc să se informeze asupra mişcării şi eventual să se încadreze le aducem la cunoştinţă că s'a înfiinţat în str. Imprimeriei 3, un birou condus de Pictorul Basarab. Orele de serviciu zilnic între 11—1 şi 7—8.

AGRICULTURA · INDUSTRIE · COMERŢ

Congresul agricol

Duminică îşi vor mărturisi ţării în „Congresul agricol" credinţa, dragostea, pentru ceeace este însăşi această ţară, tehnicienii cu braţele înfipte în coarnele plugului şi cu gândurile spre cerul viitorului românesc.

Astăzi când diletantismul şi expedientul este falsa concepţiune a statului nostru, când trebue să ne revizuim toate rătăcirile dar şi îndatoririle uitate, un „congres agricol" ne vine ca o mustrare dar ca şi o desmeticire.

Forţa vie şi creatoare, sursa de viaţă a statului nostru este agricultura.

Agricultura este meristemul economic al ţării. Cel mai mare capital pe care îl avem, şi singurul care e al nostru, şi pe care trebue să-l fructificăm este munca românească, munca ţărănească.

Agricultura la noi nu este o problemă de clasă, agricultorul trebue să câştige pentru a asigura desvoltarea ţării, este o problemă de neam. Agricultura este superioară ca formă economică, prin permanenţa ei, prin puterea de a produce valori noi.

Alături de aspectul economic ne obligă pe toţi să ne îndreptăm gândul spre cei care frământă pământul, acea spre „palmele bătătorite" care ţinesc această ţară, ca uneori ei să rabde de foame".

Ţăranii, muncitorii superiori nu numai prin munca lor care crează, dar prin „uzina" în care muncesc, uzina natură, mediul Dumnezeirii, al spiritualităţii, ce-i ridică dincolo de înţelegerea noastră.

Ei nu se frământă şi agricultorii suferă.

Ei nu fac grevă şi totuşi sunt cei mai nedreptăţiţi.

Ei nu cer nimic şi totuşi li se ia aproape totul.

In acest congres „tehnica" trebue să prindă aripi din sufletul ţărănesc.

Problema agricolă nu cere numai capacitate tehnică, cere şi un suflet de ţăran.

Atunci când condiţiunile naturale sunt favorabile, când dispoziţiunile ereditare ale ţărănimii sunt prielnice, trebue să păşim la disciplina muncii organizate, prin tehnică şi suflet nou.

Congresul agricol de mâine îl văd ca un parlament al ţării muncitoare, „parlamentul real al ţării". Trebue să croim dintr'o realitate reprezentativă şi o realitate de idei.

Lăsaţi să clocotească în toată revolta înţelegerii ei, glasul fiilor brazdei prin instinct şi prin pregătire.

Lăsaţi să vorbească realităţile care nu supără atunci când ele pot să fie „îndreptarul unei ţări". Lăsaţi să fie reprezentaţi şi aceşti ţărani prin fiii lor care tot munca ţărănească le-a dat în mână „lumina înţelegerii".

Dela un spirit nu se va găsi o idee, un program, o agricultură nouă.

In anticamera lui Musolini întâlneşti deseori un flăcău voinic, cu mânecile sumese şi cu un braţ de grâu din câmpul de experienţă, pentru a prezenta Ducelui „fapta".

Este un inginer agronom.

Intr'o instituţie agricolă la noi controlul începe dela cassă şi se termină la „procesul verbal".

Intoarcerea la ogor, trebue să fie autentică, reală.

Iată din ce concepţie svâcneşte sufletul nostru tânăr, reavăn ca şi primăvara în care se deschide acest congres.

VIRGILIU GAVRILESCU

Din durerea Moţilor

Asistenţa oficială şi sărăcia Moţească

Ministerul de agricultură face economie în ceiace priveşte înzestrarea economică a Munţilor Apuseni

Urmaşii demni ai eroilor Horia, Cloşca şi Crişan, ce populează regiunea păduroasă a munţilor în lupta de contopire a ungurilor, au rămas şi astăzi, să-şi ducă mai departe calvarul zilelor grele cu lipsa lor ce nu mai cunoaşte margini.

Aceşti viteji modeşti şi harnici, hărăziţi de soartă să trăiască în regiunea cea mai puţin economică a ţării, au fost lipsiţi în toate timpurile — din cauza mişcărilor lor naţionale — de cea mai elementară asistenţă a Statului ce-i conducea.

Astăzi încă durerea lor e şi mai mare când văd că ţara pentru care şi-au jertfit pe cei mai buni copii ai lor, nu-i înţelege şi nu-i ajută în cumplita sărăcie.

Incă de câţiva ani — Statul — a înfiinţat un aşa zis comisariat al Moţilor, însărcinat cu studiatul problemelor economice şi sociale ce ar interesa acest ţinut.

GUVERNUL ŞTIE DAR NU ARE FOND!!!

In anul trecut — delegatul guvernului — printr'un amănunţit raport arată că nemiloasa exploatare a pădurilor — făcute de diverşi jidovi concesionari — (N. R.) nefiind urmată de regenerările care să le asigure continuitatea, iar populaţia locală văzând un pericol pentru drepturile ei, se cere în mod imperios guvernului să aprobe un buget de 63.676.000 pentru regenerarea pădurilor şi înzestrarea economică a Munţilor Apuseni.

La acest raport însă nu s'a răspuns nimic. Acelaş delegat aduce mai târziu, la cunoştinţa aceluiaş guvern faptul că dintr'o sumă de 20 milioane aprobată sub guvernul Vaida pentru acelaş scop, n'a parvenit. Comisariatului — decât nenorocita sumă de 200.000 lei care a fost întrebuinţată pentru cumpărarea de tauri în jud. Turda, Cluj şi Alba, iar restul neştiind ce destinaţie au luat

CE CER MOŢII PRIN DELEGATUL LOR

Se ştie că în această regiune singura bogăţie sunt pădurile — care şi acestea, după cum arătam mai sus, sunt exploatate de trusturi străine de neamul şi interesele lor — trusturi — care prin exploatarea lor sălbatică, au depopulat regiunea de arborii ei seculari, lăsând în urmă mii de hectare sărăcite în locul cărora agricultură nu se poate face.

Iată însă că în acest an în urma unui nou raport al comisariatului guvernului, prevede în buget suma ridicolă de 3.810.000 pentru împădurirea şi ameliorarea terenurilor degradate — sumă — repartizate astfel:

a) pepiniere silvice cu o suprafaţă totală de 36 ha., lei 1.050.000.

b) recoltări de seminţe lei 80.000.

c) plantaţiuni pe circa 1200 ha terenuri degradate, material şi personal lei 1.740.000 (?!).

d) corecţiuni de torenţi, lei 940.000.

Deci la exploatări sălbatice ce au adus sute de milioane câştig samsarilor politici trimiţând populaţia la sapă de lemn — statul — acordă în bătaie de joc sume ridicole pentru refacerea acestei bogăţii pierdute.

Iată aşadar cum ştie ministerul respectiv şi delegaţii lui să aprecieze refacerea prejudiciilor materiale aduse unui popor sărăcit cu complicitatea lui vinovată!

Care este cifra bugetului viitor

După atâţia ani de totală neprevedere bugetară — când fiecare an ce trecea mărea ruina şi desnădejdea acestui umilit popor — statul prin ministerul de domenii, se trezeşte, dar numai pe jumătate — din somnolenţa lui, prevăzând cifra de 34.910.000 ca următorul program:

a) replantarea pădurilor; b) refacerea capitalului biologic uman răvăşit de boli; c) intensificarea frecvenţii şcolare; d) intensificarea producţiei agrare; e) continuarea lucrărilor de drumuri.

Apreciind că ultimele două capitole din programul de mai sus necesită cel puţin trei sferturi din bugetul acordat, ajungem la aceiaşi tristă concluzie că aprecierea nevoilor moţeşti este cu mult inferioară calculilor bugetare prevăzute anului viitor.

Vedem deci cum nici regimul actual, în lichidare, nu s'a gândit şi deci n'a reuşit să corespundă nevoilor reale ale poporului moţ, care va continua încă să plătească acelaş tribut de foame şi mizerie, ţărei, pentru memoria căreia a suferit şi luptat veacuri dearândul.

Pacamb.

Al XIII Congres Agricol va fi prezidat de M. S. Regele

După cum am mai anunţat, Duminică 28 Februarie şi 1—2 Martie va avea loc al XIII congres agricol al Societăţii inginerilor agronomi din România, în sălile Academiei Comerciale — congres — prezidat de M. S. Regele şi sub patronajul d-lui V. P. Sassu, ministrul agriculturei şi domeniilor.

Congresul va fi împărţit în trei secţiuni repartizate astfel:

Secţiunea I: Technica agricolă;

Secţiunea II: Valorificarea producţiei agricole;

Secţiunea III: Organizarea şi îndrumarea agriculturei.

La congres pot participa: agricultorii, inginerii agronomi, medicii veterinari, inginerii silvici membrii corpului didactic agricol, ingineri şi economiştii.

Congresiştii cari doresc să aibe publicaţiunile congresului, vor plăti o taxă suplimentară ce se va hotărî ulterior.

Pentru discuţiuni, înscrierile se fac la începutul şedinţei. Nimeni nu poate vorbi mai mult de 10 minute. Cine intervine în cursul discuţiilor poate vorbi cinci minute.

La discuţiuni nu pot lua parte decât membrii congresului şi persoanele invitate special.

Rapoartele speciale şi comunicările ce nu au sosit până la data de 1 Februarie nu vor mai putea fi luate în consideraţie.

CRONICA PIEŢEI

Piaţa Europei

In Europa producţia de cereale a anului trecut a fost bună în Ungaria, Jugoslavia, România şi alte câteva ţări din Estul Europei; restul ţărilor importatoare trebuind să importe aceiaşi cantităţi.

Jugoslavia şi România au exportat până acum între 70—80.000 vagoane.

Producţia Suediei a fost în tone:

	1936
Grâu	615.000
Secară	377.000
Orz	194.000
Ovăz	1.176.000

Recolta de grâu a fost cu 20.000 tone mai mică, cea de secară cu 60.000 iar cea de ovăz mult mai slabă.

Cehoslovacia a cumpărat în 1936 86.000 vagoane grâu, 35.600 vagoane secară, 33.660 vagoane orz şi 16.900 vagoane ovăz.

Jugoslavia a încheiat de curând o nouă tranzacţie cu Franţa pentru 15.000 vagoane grâu, din care i-a livrat 5000 vagoane, plata făcându-se 80 la sută în devize.

Germania a importat şi dela noi, mai ales orz şi secară. Angajamente însă mari de porumb a făcut în Argentina, pe piaţa La Plata care nu mai dispune însă de mari stocuri deoarece anul trecut pe vremea aceasta dispunea de 4 mil. qrs. export disponibil pe când azi numai 3,5 mil. qrs. din care 30 la sută nu este marfă transportabilă.

Cursul pieţii

Majoritatea pieţelor internaţionale prezintă încă o poziţiune tehnică bună atât în ce priveşte tranzacţiunile cât şi situaţia statistică. S'au făcut multe lichidări de cereale, târgul marcând la un moment dat slăbiciune, cererea nefiind aşa de activă iar disponibilităţile mari. A influenţat preţurile şi scăderea navlurilor.

Cursurile înregistrate la câteva produse agricole au fost:

				In 1937	Anu precedent
Liverpool:	Grâu	per. 100 lbs.	pred. Martie	8,7	5,11
	Porumb	„ 480 „	„ „	25,1	15,9
Rotherdam:	Grâu	„ 100 kg.	pred. Martie	8,15	4,82
	Porumb	„ 1000 „	„ „	104½	52
Chicago:	Grâu	(cts. p. 60 lbs.)	pred. Mai	136⅝	97
	Porumb	(cts. p. 56 lbs.)	„ „	110⅞	60
	Ovăz	(cts. p. 32 lbs.)	„ „	51	28
	Secară	(cts. p. 56 lbs.)	„ „	112⅜	56
	In	(cts. p. 56 lbs.)	„ „	219	182
Winnipeg:	Grâu	(cts. p. 60 lbs.)	„ „	130-29	80⅝
	Ovăz	(cts. p. 34 lbs.)	„ „	58⅞	31
	Secară	(cts. p. 56 lbs.)	„ „	109	44
	Orz	(cts. p. 40 lbs.)	„ „	82	37
	In	(cts. p. 56 lbs.)	„ „	171	157

Piaţa internă

Piaţa românească a evoluat anul acesta cât se poate de favorabil datorită conjuncturei internaţionale favorabile, cum de mulţi ani nu s'a întâmplat. Anul acesta, România şi-a recâştigat locul ei de altă dată de grânar al lumii, câştigând chiar şi piaţa Engleză, cu conservatorismul morarilor englezi obicinuiţi cu grâul american şi canadian.

Producţia noastră de cereale a fost în anul 1936 următoarea:

Grâu 350.000 vagoane,
Orz 161.000 vagoane,
Ovăz 85.000 vagoane,
Secară 45.000,
Porumb 500.000 vagoane.

Faţă de anul 1935, producţia grâului a fost cu 35 la sută superioară, a orzului cu 74%, a ovăzului cu 43 la sută şi a secarei cu 40 la sută; numai a porumbului a fost mai slabă, cu 8 la sută mai inferioară, deşi suprafaţa cultivată a fost mai mare.

Mersul pieţei

Piaţa internă, a avut preţuri foarte remuneratorii anul acesta şi aproape pentru toate produsele agricole. Cerealele au atins preţuri destul de ridicate faţă de anul trecut; dintre celelalte produse, fasolea a ajuns un articol de lux, ajungând la un moment dat 78.000 lei vagonul.

Actualmente, piaţa internă este calmă, sosirile fiind reduse în porturi şi deci şi tranzacţiunile slabe.

Se fac încheeri pentru deschiderea navigaţiei. Se caută porumbul, însă marfă de calitate.

Preţurile interne actuale

GRAU de 77 kg. 50.000 lei linie Constanţa.

PORUMB cu 17 la sută apă, 30.000 lei. Cel vechi 34.000 lei vagonul la Constanţa.

ORZUL de 60 kg. 38750 lei vag la Constanţa.

FASOLEA de Transilvania 74.000 lei vagonul Constanţa.

MAZAREA «Victoria» 36500 lei vagonul Constanţa.

RAPIŢA naveta 72500 lei vagonul

Desechilibru social şi economic pentru un „echilibru bugetar"

Venituri probabile pentru cheltueli sigure. - Excedente cabalistice şi nedreptăţi sociale: contribuţiile indirecte

Am arătat într'un număr trecut al ziarului nostru că aşa cum s'a conceput proectul de buget pe 1937—38, el nu prezintă legătura strânsă cu economia naţională şi se păstrează încă în vechile cadre ale concepţiei liberale şi capitaliste.

Aşa dar, cu tot «progresul real» pe care îl trâmbiţează d. Mircea Cancicov când vorbeşte despre economia românească (înţelegând desigur: economia românilor), afirmaţia rămâne mai departe «o problemă», pentru toate partidele de stil vechiu, şi poate nici măcar un deziderat, pe care, ca să ţi-l însuşeşti, trebue să-l pricepi în importanţa lui masivă.

CARACTERISTICA TUTUROR BUGETELOR DE DUPA RAZBOI, — şi în deosebi începând cu acele bugete de aventură ale guvernărilor internaţional-ţărăniste,— ESTE UMFLAREA ARTIFICIALA A VENITURILOR. Bugetul guvernării ţărăniste, cu toate că acuzau cu regularitate dificite din ce în ce mai mari, nu conteneau cu creşterea nesăbuită a previziunilor la venituri. Cele mai neuzitate artificii de calcul au servit ca să justifice cifre mari la veniturile bugetare, pentru ca pe baza acestora să se poată prevedea cifre mari la cheltueli

Aşa dar:

VENITURILE PROBABILE acoperind cheltuelile SIGURE.

Nici un guvern nu a ţinut seamă de vremurile grele de criză pe cari le-a străbătut ţara, şi au întocmit bugetele pe baza îmbătrânitei formule: «Statul îşi fixează întâiu cheltuelile, şi după aceia prevede veniturile necesare».

Totuşi ştie toată lumea ce fel de cheltueli «indispensabile» au fost acelea, *dacă până eri n'am avut armament şi muniţiuni, n'avem încă drumuri, n'avem aviaţie, n'avem edificii publice, — dar avem în schimb paraziţi şi... afaceri numeroase.*

BUGETUL LIBERAL PE 1937—38, — care se umădreşte cu un *echilibru pur formal*, de care am vorbit şi chiar cu un *excedent cabalistic*,— INTRA IN SERIA BUGETELOR DE LUME VECHE. *In afară de eforturile foarte merituoase pentru armament, nimic nou, nimic de nădejde pentru economia naţională.* Forţele economice româneşti vor rămâne mai departe în aceleaşi raporturi absurde, în aceleaşi conflicte desagregante şi lipsite mereu de acea linie de coheziune cari să le însumeze într'o unitate organică în propăşire.

Ori, aceasta este *marea necesitate* a vremurilor actuale: ORGANIZAREA DE ANSAMBLU şi *afirmarea în bloc a economiei naţionale.*

Deci: SOLIDARIZAREA FUNCŢIONALA A TUTUROR FACTORILOR DE PRODUCŢIUNE.

Ce constatăm în bugetul liberal pe 1937—38 faţă de acest mare imperativ al vieţii economice?

Vom sublinia astăzi numai NEINGADUITELE SACRIFICII *ale* economiei naţionale, *prin cari guvernul continuă să obţină «echilibrări» şi... «excedente».*

Nu se poate trece cu uşurinţă asupra faptului destul de frecvent că VENITURILE INDIRECTE CRESC IN MOD EXORBITANT FAŢA DE VENITURILE DIRECTE ALE BUGETULUI: în bugetul 1935—36 au figurat ca realizări 28% directe şi 72% indirecte. Dacă se ştie că taxele INDIRECTE sunt aşezate ASUPRA CONSUMULUI întregei populaţii şi ASUPRA CIRCULAŢIEI BUNURILOR (vânzări, închirieri, arendări, toate actele juridice), — oricine înţelege foarte uşor marea gravitate a faptului că se dă o aşa proporţie veniturilor indirecte.

Este la mijloc o ADEVARATA PROBLEMA SOCIALA, pentrucă în general fiecare guvern a căutat să taxeze în special articolele de cel mai mare consum, lovind deci direct în marea massă a consumatorilor, fără nici o deosebire (afară de articolele de lux). Nu este locul să le analizăm pe fiecare, pentrucă fiecare simte şi îşi dă seama de diferenţa de greutate care apasă asupra lui, cu atât mai tare cu cât are venituri mai mici.

Trebuie să se isprăvească cu acest sistem de expediente bugetare pe tema majorării neincetate a contribuţiunilor indirecte. Intr'o vreme când toată criza se sbate în cele mai grave probleme sociale, nu este îngăduit niciunui guvern să le agraveze pentru raţiuni de «echilibru» formal sau pentru a suplini incapacitatea normală de organizare.

Problema grea a normalizării finanţelor Statului stă în *personalul fiscal, — de a cărui activitate şi moravuri noi ne vom ocupa peste câteva zile.*

Căci încasările veniturilor directe trebuesc puse la nivelul normal, înlăturând cu energie formidabilele evaziuni fiscale înlesnite în mod sistematic de personalul de percepere şi mai ales de constatare (la diferite grade), — şi restabilind dreptatea pentru marea massă a populaţiei, care plăteşte şi impozite mari şi suportă şi taxe exagerate la consum.

Fără criterii sociale, orice buget este un artificiu. Şi d. ministru Cancicov vrea să se joace de-a finanţele?...

PETRE ST. CREŞTINU

Adunarea consiliului Uniunei Camerelor de muncă

Azi, Sâmbătă 27 Februarie crt., va avea loc, în localul Camerei de muncă din Bucureşti, adunarea consiliului de administraţie al Uniunii Camerelor de muncă.

La ordinea de zi, votarea proiectului de buget al Uniunii, pe noul exerciţiu financiar.

Bugetul Uniunii este fixat la suma de lei trei milioane, alimentat din contribuţia de 5% a Camerelor de muncă, din încasările lor.

Dela asociaţia corpului silvic inferior

Adunarea generală extraordinară a asociaţiei corpului silvic inferior, va avea loc mâine 28 crt. ora 9 dim. în sala Federaţiei salariaţilor publici din str. Aristide Briand 20.

Se va discuta la ordinea zilei: completarea a 8 locuri, în consiliul de administraţie, rămase vacante prin demisii, votarea bilanţului pe anul 1936 şi chestiuni diverse de organizare.

In această şedinţă a adunării generale, se vor discuta şi chestiunile cari privesc armonizarea salariilor şi încadrărilor ce urmează a se face prin modificarea legei corpurilor tehnice.

O expoziţie de fructe de iarnă la Institutul de Cercetări Agronomice

Ca urmare a conferinţei care a avut loc la 25 Ianuarie a. c. la Institutul de Cercetări Agronomice pentru fixarea programului Secţiei de Viticultură şi Pomicultură s'a organizat la Institut o Expoziţie a celor mai bune varietăţi de mere de iarnă şi s'a stabilit proectul de standardizare asortimentelor de fructe pe regiuni naturale.

Expoziţia şi lucrările referitoare la proectul de standardizare se pot vedea cu începere de Luni 1 Martie până la 6 Martie după care vor avea loc prezentări de probe şi degustarea varietăţilor expuse. Bulev. Mărăşti 61 (Şosea).

Smulsul inului

Intrunirea comercianţilor alimentari

Un congres general al cârciumarilor, băcanilor şi restauratorilor

Eri s'a ţinut la sediul Asociaţiei Alimentare din România, o mare întrunire a comercianţilor alimentari din Capitală, sub preşedenţia d-lui Tudor Toncescu.

D. Nae Butnaru, secretarul general al organizaţiei, referindu-se la hotărârea luată de guvern, de a spori taxa de consumaţiune asupra berei, arată că prin această măsură, se dă o nouă lovitură debitanţilor de băuturi spirtoase şi consumatorului în general

Acest impozit va duce fatal la o nouă scumpire, care n'ar mai putea fi suportată nici de consumator şi nici de comerciantul berar.

Asociaţia Alimentară din România, care înglobează majoritatea cârciumarilor, restauratorilor şi cafegiilor din ţara noastră, protestează cu energie, contra acestei tentative şi roagă respectuos guvernul să revină asupra acestei măsuri.

D. Manole Constantinescu-Potou, arată că industria berei dă un mijloc de existenţă la mii de muncitori, şi marei pături a debitanţilor de băuturi.

D-sa arată că în toate ţările cari au vrut să combată alcoolismul, s'a favorizat berea.

D. Prim-Ministru Tătărăscu, la care apelează negustorimea în cenzurile de faţă, trebue să examineze situaţiunea creată comerţului alimentar de această nouă urcare de impozite şi să revină asupra acestei hotărâri.

In acest senz mai vorbesc şi d-nii: Ghiţă Teodorescu, Mircea (Carul cu Bere), Stelian Constantinescu, Iosif Răcaru, Nicolae Popiştescu, Ghiţă Stoenescu, Nicolae Simionescu, Theodor Rădulescu, Gavrilescu-Modern, Ferendino-Carpaţi, Petre Zissu, Duhalmu, Cristea Pantazi, Petre Athanasiu, etc.

D. Costică Popescu, preşedintele cafegiilor din România, Stere Răducanu şi Spiridon, vorbesc în chestiunea patronilor de cafenele.

D. Popescu arată că Inalta Curte de Casaţie a respins recursul introdus de parchetul Cernăuţi, statuând că jocurile distractive de familie care au la bază inteligenţă, memorie şi calcul, pot să se practice în cafenele.

Deci înalta instanţă judecătorească a dat câştig de cauză celor peste 11.000 negustori cafegii, a căror existenţă a fost până în prezent serios ameninţată.

D. Toncescu făcând un rezumat al desbaterilor, se hotărăşte ca Duminică 7 Martie a. c., să se ţină o mare întrunire publică în sala «Transilvania», iar la sfârşitul lunei Martie, să se ţină în Capitală un mare congres al cârciumarilor, restauratorilor şi cafegiilor din toată ţara.

Procedura judecării litigiilor de muncă

Pentru soluţionarea conflictelor de muncă, ivite între patroni şi angajaţii lor, ministerul muncii a elaborat în anul 1935, legea pentru înfiinţarea şi organizarea jurisdicţiei muncii care, stabileşte o procedură rapidă pentru judecarea proceselor. Judecătoriile de muncă înfiinţate prin această lege sunt obligate să dea o sentinţă fără întârziere.

Cu toate acestea, părţile în litigiu au găsit mijlocul de a tergiversa soluţionarea proceselor, insistând adesea, atât patronii cât şi lucrătorii, pe lângă asesori, de a nu se prezinta în instanţă. Din această cauză, la judecătoriile de muncă, condicile de judecată sunt încărcate cu procese amânate.

Faţă de această situaţie, aproape toţi magistraţii judecătoriilor de muncă au făcut întâmpinări în care se arată starea de spirit, solicitând o rezolvire, pe cale de lege a procedeelor de judecare.

Pentru remedierea acestui neajuns, d. ministru al muncii a alcătuit un proect de lege pentru complectarea art. 31 din legea pentru înfiinţarea şi organizarea jurisdicţiei muncii, stabilindu-se o nouă procedură pentru judecarea litigiului.

Conform acestui articol nou — procesul nu se poate amâna pentru lipsa unuia din asesori decât o singură dată — şi atunci numai pentru motive bine întemeiate. Dacă nici la termenul următor, completul de judecată nu se poate forma, din cauza absenţei unuia sau ambilor asesori, preşedintele va dispune înlocuirea asesorilor sau asesorului absent prin supleanţii respectivi, iar, în caz contrariu, va coopta alt sau alţi asesori dintre cei prezenţi la şedinţă, dacă partea interesată nu-şi desemnează ea însăşi pe unul din cei prezenţi.

Anteproectul de lege modificator, a fost înaintat Consiliului legislativ, iar în primele zile ale săptămânii viitoare va fi depus pe biurourile Parlamentului.

ULTIMA ORA

Aniversarea Jertfei

HORIA, Horia...

Impărat al Jertfei și măestru Cronicar al Neamului.

Și tu Crișan. Și tu Cloșca. Sfântă Treime a răstignirii ardelenești.

Ai pornit din Albacul sărac, Horia, ai năimit imense și uraganice vreri moțești, răsturnându-le în fața împărăției dela Viena și'n fața istoriei. N'ai știut carte. Cărțile tale au fost munții de piatră și plaiul. Și codrii din Țara Moților.

Catedra ta a fost istoria. De-acolo de sus, ridicat pe treptele jertfei, ai cuvântat veacurilor și tuturor universităților de entuziasm românesc.

152 de ani se împlinesc dela scripturile sfinte ale chinurilor depe roata Bălgradului.

Mulți, poate, au uitat. Au uitat și istoricii. Iși aduc aminte numai la lecții universitare.

In volbura vremii ei nu mai predică din cartea ta de sânge, Horia...

Horia, Cloșca și Crișan...

Sfinți rătăcitori prin jalea care stăpânește plaiurile moțești. Acuzați judecați de tischleriada zilelor vitrege.

Horia, te rod vremile în tuberculoză și boale de tot soiul. Nu ai mămăligă în traista ta de drum.

Dece ai rămas ciubărar, Horia, în țara ta de aur? Și de ce îți plângi copilașul stins înainte de vreme?

A rămas uluit împăratul dela Viena în fața ta. Istoria a îngenunchiat de mult și-ți sărută rănile.

Numai Românii te-au uitat.

Numai Românii învârt încă roata blestemului dela Bălgrad.

Hei, Horia, ciubărar al vremii, oprește-te puțin.

152 ani. Ai împlinit 152 ani. Pentrucă tu, moțule viforos, te-ai născut odată cu jertfa...

Generația tânără își pleacă steagurile în fața ta, măritule Impărat al vremii...

VALERIU CARDU

D. Gheorghe Brătianu dator să precizeze

Crede oare și d-sa că „naționaliștii sunt tot atât de primejdioși ca și comnniștii", lucru pe care nici Honigman-Galoș n'a cutezat încă să-l afirme?

Il cunoaștem pe d. GHEORGHE BRATIANU ca pe un om corect și nelipsit de eleganță. Și ca pe un om politic, obișnuit să gândească personal, în consens cu spiritul timpului și cu aspirațiunile precis afirmate ale generației sale. Tocmai de aceia vrem să știm: exprimă un anume domn Ovidiu Constant părerile d-sale și ale partidului de sub conducerea d-sale, atunci când își permite să scrie în oficiosul mișcării liberal-georgiste insanități ca cele reproduse mai jos? De exemplu:

«Trebue să recunoaștem că naționalismul este un sentiment. Lăsat însă în această stare amorfă, el nu poate decât să coloreze măreț și frumos sufletele, dar nu slujește îndeajuns interesele țării, FIINDCA E CA UN OM FARA CAP ȘI FARA BRAȚE».

Sau pure monstruozități ca acestea, pe cari nici măcar niște brute obraznice și iresponsabile ca ALBERT HONIGMAN sau KALMAN BLUMENFELD n'ar fi cutezat să le subscrie vreodată:

«Naționaliștii care oficiază la acest altar sunt tot atât de primejdioși *ca și preoții revoluției roșii,* **fiind sub picioarele (sic) acestor altare, se ascunde acelaș dușman al oamenilor:** *neantul.*

Facem intenționat abstracție de stilul și de ortografia insului și repetăm întrebarea:

E de acord d. Gheorghe Brătianu cu aceste stupidități? Ca să știm ce atitudine să adoptăm. Iar dacă nu este, d-sa este rugat să dispună, ca golurile din oficiosul partidului d-sale, să fie umplute cu prostii mai puțin sentențioase și — dacă e posibil — ceva mai puțin revoltătoare.

Un drum istoric

De vorbă cu d. General Cantacuzino-Grănicerul

Imi ceri să-ți povestesc ceva din drumul întoarcerii acasă! Mi-e sufletul încă încercat de durere, pentru ca să-mi pot desprinde amintirile mai luminos, așa cum se cuvine în fața jertfelor din care a ieșit lumina unui neam.

Eu sunt soldat și nu-s obicinuit prea mult cu vorba nici cu scrisul.

Drumul meu spre Spania, este împiedicat de aceleași neînțelegeri, ca și întâia oară. Dar ce n'a putut dobândi generalul Cantacuzino dela guvernul francez, a dobândit o casă de pompe funebre, prin care am putut obține trecerea scumpilor noștri morți prin Franța.

La Paris îmi ajunsese la ureche tot felul de versiuni: Morții presupuși la Toledo, Alecu Cantacuzino și preotul Ion Dumitrescu dispăruți, Bănică Dobre rănit nu se știe unde. Totu și Clime bolnavi sau răniți la Toledo.

Ajuns a doua oară la Salamanca găsesc situația lămurită. Clime și Alecu Cantacuzino mă întâmpină și îmi anunță că scumpii noștri morți sunt îmbălsămați la Toledo. Bănică Dobre rănit, dar transportabil la Zamora, preotul Dumitrescu și Totu, mai cu seamă Totu, bolnavi la Toledo.

TOLEDO

Din prima zi, guvernul spaniol îmi atașează pe lângă persoana mea pe maiorul Villalba și îmi pune la dispoziție o mașină închisă și un camion pentru transportarea dragilor noștri morți.

A doua zi sosește și Bănică cu brațul prins într'un aparat, fiind rănit la umăr. Inima bătătorită de soldat, a lăcrimat când am îmbrățișat pe Dobre, Mi-a arătat glonțul extras.

Pornim spre Toledo unde ajungem seara. Mă duc să-l văd pe Totu. Cum a slăbit sărmanul, îi sunt plămânii atinși. Ne 'mbrățișăm.

A treia zi de dimineață vine părintele Ion Dumitrescu, secretarul general al partidului «Totul pentru Țară», cu care lucrez de trei ani. Am plâns amândoi în tăcere.

Ne-am repezit în ziua următoare la Talavera dela Reina pentru a îndeplini formalitățile de liberarea voluntarilor noștri. Strâng mâna colonelului Anatolio de Fuentes y Garfia, guvernatorul militar dela Toledo, care s'a purtat cu băeții mei ca un părinte, cu mine ca un frate.

Putem acum porni cu sfintele noastre sicrie spre țară. O dimineață cețoasă. Intreaga trupă a garnizoanei, autoritățile militare și civile, populația dau ultimul salut.

Două discursuri ostășești arată lumii adunate jertfa celor veniți să moară aci, de peste mări și țări, în apărarea lui Cristos. Goarnele sună prelung.

Plecăm pe drumul stabilit prin toată Spania, către Irun.

IRUN

Cu o zi înainte, comandantul militar dela Irun, vine la San Sebastian, rugându-mă să stabilesc eu parada, cu care înțelege să se despartă oștirea spaniolă de camarazii lor căzuți.

D. GENERAL CANTACUZINO-GRANICERUL

Ajunși la intrarea în oraș, suntem întâmpinați de trupe și toată lumea din Irun. Pe jos urmăm camionul, transformat în car funebru. Toată armata garnizoanei ne urmează. Poporul descoperit cu mâna întinsă salută scumpii noștri mucenici. Fanfarele răsună. Ne apropiem de frontieră.

Trompeții sună onorul. Trecem pe pod în Franța.

Din spre Irun se aud încă gorniștii. Plouă.

BERLIN

Prin intermediul societății de pompe funebre din Paris, ajungem la Aachen. Abia se lumina de ziuă. O mulțime imensă, cu toate acestea ne aștepta în gară. Sunt condus să primesc raportul unei companii de onoare pe care o trec în revistă.

Sicriele sunt scoase din vagon și trupa defilează prin fața lor. Mulțimea salută în tăcere.

Ajungem la Berlin. Trei ofițeri generali ne întâmpină cu o suită de ofițeri superiori. Atașatul militar spaniol se prezintă. Scumpii noștri morți sunt transportați pe brațe în piața gării, unde o mare de capete ne primește într'o liniște pioasă. La apariția sicrielor muzicile intonează un marș funebru. Un batalion de infanterie și o companie S. A. ridică arma pentru onor. Morții noștri sunt purtați prin fața mulțimii și readuși în gară. Pentru prima dată dela războiu a răsunat cupola gării cu imnul nostru național.

Am poposit o noapte la Berlin. A doua zi plecăm spre Polonia, prin care trecem noaptea ca să ajungem la Grigore Ghica Vodă în revărsat de dimineață.

Acolo, camarazii în genunchi își așteptau martirii.

De aci înainte, dragul meu, ai fost prezent și ai putut vedea, cum a primit întreaga țară eroii noștri, morți, răniți și vii, cu câtă dragoste și fale i-a înconjurat.

Dar să lăsăm timpului să țeasă măreția faptei lor, care va trece în legendă, — sfârșește generalul Cantacusino povestea drumului pe care intră în istorie martirii Moța și Marin.

I. Stoenescu

Mersul războiului spaniol

„Ce fac spaniolii ăia dom'le??" „De ce nu mai termină odată cu bolșevicii dom'le?" „A ajuns basmu cu cocoșu roșu dom'le". Iată întrebările pe care și le pune, încruntând din sprâncee, nea Ghiță sau nea Mitică. Este un fel simpliat de a judeca foarte răspândit în burghezia noastră și chiar în așa numita lume bine informată". De altfel trebue să recunoaștem că la asemenea nedumeriri a contribuit presa „de dreapta", dela noi și din alte părți, care a anunțat din Iulie cucerirea Madridului și vestește zilnic victorii senzaționale ale generalului Franco. Războiul nu se termină însă de la o zi la alta, lumea se miră și unii se îndoesc.

Firește tragedia spaniolă nu se va sfârși de azi pe mâine. Camarazii noștrii întorși din infernul de la Majadahanda vorbesc de o prelungire a războiului până pe la începutul toamnei. *Dar că se va sfârși prin definitiva sdrobire a comunismului iată ceiace, mie cel puțin, îmi pare neîndoelnic.*

De ce?? Să urmărim, cronologic, cum s'a desfășurat războiul civil din Spania până acum, înainte de a da răspunsul.

Revoluția naționalisti izbucnește în a doua parte a lui Iulie 1936, 17 sau 18 Iulie îmi pare, în toate centrele importante de pe teritoriul Spaniei.

Dar revolta nu reușește decât în Maroc în Navarra, la Oviedo, la Avila, la Salamanca, la Valladolid și în Sud pe liniile triunghiului Algesiras — Sevilla — Cadix.

Madridul cu tot centrul Spaniei, Catalonia și provinciile maritime — părțile cele mai populate și mai bogate ale țării — rămân în mâna guvernamentalilor. Naționaliștii din Nord și cei din Sud n'au nicio legătură între ei iar în spatele trupelor naționaliste nordice bascii — stăpâni pe San Sebastian — Fuenterabia — Irun — comunică cu Franța, dela care primesc oameni și muniții și amenință cu învăluirea. Insfârșit flota guvernamentală e stăpâna mării și pare că va izbuti să tae legăturile naționaliștilor cu Marocul.

Aceasta-i situația în momentul când surpriza nereușind, războiul civil începe. Deacela judeo-marxiștii din întreaga lume sunt plini de curaj, declară că revolta va fi repede înăbușită, afișează un optimism obraznic.

Ori lucrurile nu se petrec cum prevedeau judeo-marxiștii.

Prima operație, cea mai grea de care depindea soarta războiului, joncțiunea între armatele nordice ale generalului Mola și cele sudice ale generalului Franco, reușește. La mijlocul lui August Badajos e cucerit și joncțiunea se face.

In Septembrie, după lupte violente, naționaliștii cuceresc Irun, Fuenterabia, San Sebastian, tăind legătura bascilor cu comuniștii cu Franța frontului popular, silindu-i să treacă într'o defensivă disperată, făcându-i inofensivi.

Intre timp coloana Yague înaintează dela Badajos cucerind Caceres, apoi rând pe rând, pe valea Tagului, Navalmoral, Oropesa — luată după o violentă luptă, — Talavera dela Reina și eliberând, în Octombrie, Toledo-ul și pe eroicii apărători ai alcazarului. In Noembrie naționaliștii ajung la Madrid, cuceresc Cetatea Universitară și Casa de Campo. In Decembrie furioasele contraatacuri comuniste nu izbutesc să spargă cercul de fier în jurul Madridului.

In Ianuarie luând ofensiva naționaliștii tae comunicațiile între Madrid și Escurial, în Februarie operația se repetă pe la Sud izolând Madridul de Valencia. Cercul de fier se strânge din ce în ce și va sfârși prin a înăbuși pe Miaja cu toți comuniștii lui.

Tot în Februarie naționaliștii eliberează Malaga repurtând o admirabilă victorie. Insfârșit flota roșie, faimoasa flotă roșie, a dispărut. Naționaliștii sunt stăpânii mării, bombardează Valencia și Barcelona și împiedecă aprovizionarea provinciilor comuniste încă.

In tot acest răstimp, din Iulie până acum, guvernamentalii *n'au câștigat o bătălie, n'au cucerit un oraș, n'au recucerit o provincie.* După lupte disperate, după rezistență înverșunată, ei de și pierd, se retrag, sunt bătuți.

Și când lucrurile stau așa putem să ne mai îndoim de rezultat, de victoria finală?

Hotărât nu!

Incet dar sigur Spania se va elibera de hidra roșie iar Moscova va suferi o nouă înfrângere.

Deci să avem încredere și să avem răbdare, *căci biruința vine!*

PAUL MIHAIL

„Noi suntem lumea nouă, Europa nouă"

Discursul d-lui Dr. Goebbels

BERLIN 27 (Rador).—Intr'un discurs ținut aseară la Koeln, dr. Goebbels, ministrul propagandei Reichului, a reluat ideile pe care le relatase la Hamburg și Berlin, și anume că Germania este zăgazul Europei contra bolșevismului — că Europa nu va putea fi salvată prin pacte colective ci prin tratate bilaterale, încheiate între state singure.

După ce a protestat contra celor ce vorbesc de posibilitatea unui războ, dr. Göbbels a încheiat: «Fiecare german este convins astăzi că poporul său e pe cale de a deveni o națiune mondială.

«Suntem chemați de destin să devenim făclie nu numai pentru poporul nostru, ci și pentru noua epocă ce se deschide în istoria lumii. O lume senilă se dărâmă și se prăbușește în prăpastie.

Noi suntem lumea nouă. O Europă nouă și mai bună care se ridică».

Impresionanta tragedie a unei chiriașe

Azi la orele 11 s'a consumat o impresionantă tragedie în centrul Capitalei.

Pe calea Moșilor la No. 43 se află un atelier și un magazin de sobe de teracotă.

Intre proprietarul magazinului și al imobilului exista un conflict provenit de pe urma neplății chiriei.

Proprietarul închiriase magazinul unei alte persoane.

D-na Iosefina Tudoriu, chiriașa magazinului — care fusese evacuată — într'un moment de disperare și-a turnat petrol peste îmbrăcăminte și apoi și-a dat foc.

Trupul nenorocitei devenise o torță vie.

In stare disperată a fost transportată la spitalul Colțea.

15.000 guvernamentali au căzut la Oviedo

SALAMANCA 27 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Marele cartier general naționalist a difuzat prin radio o notă în care protestează contra știrilor lansate în diferite rânduri de posturile de radio guvernamentale, privitoare la o pretinsă cucerire a orașului Ovideo de către minerii din Asturii.

Nota declară că în realitate toate pozițiile pe care guvernamentalii pretind că le-ar fi cucerit, adică șoseaua Grado-Ovideo, satele Rivielles și Mata, vârful Delarrol și muntele Naranco, nu au fost niciodată în primejdie. După lupte sângeroase, guvernamentalii s'au retras, iar naționaliștii au cules de pe teren peste 3.500 morți și mai multe mii de răniți, ceiace permite să se creadă că pierderile guvernamentalilor trec de 15.000 oameni.

In fața tranșeelor dela Colloto și Lugones, numărul celor morți a trecut de 500.

Nota încheie afirmând că provincia Asturiilor va fi în cel mai scurt timp cucerită în întregime de naționaliști.

La ministerul Justiției au fost suspendate orice audiențe

Noul ministru al Justiției, d. V. P. Sassu a dat azi la prânz dispoziții pentru suspendarea tuturor audiențelor la minister până la data de 10 Martie.

D. Jean Th. Florescu a fost rechemat

D. Jean Th. Floescu, ministrul României la Madrid, a fost rechemat pe ziua de 1 Martie a. c.

D. Tchaș V. Orghidan s'a lansat și în politica externă.

Păcat că d. Orghidan este pânzar și nu cismar, căci i s'a fi putu spune:

«Cordonnier, reste à tes laçets».

Din cuvântarea d-lui Tătărăscu la instalarea sa la interne:

«...s'a realizat în ultimii trei ani minunata operă de refacere gospodărească cu care se mândrește guvernarea noastră».

Vorba cântecului: «Spune-mi unde, când și cum?»

De patru zile, toate ziarele sunt pline cu informații relative la măsurile pe care le ia sau le va lua guvernul pentru menținerea ordinei.

Dar care sunt acele măsuri? Mister.

«Dezordinea» am văzut-o. Am fi curioși să vedem și ordinea.

Discuția la proectul muncii obștești a prilejuit d-lui Rădulescu-Mehedinți ocazia să expună opiniile partidului național-țărănesc asupra rolului Monarhiei în viața statului, declarându-se pentru o monarhie activă care să aibă cuvânt în conducerea treburilor publice.

Atunci de ce sunt supărați d-nii Ion Mihalache și alaiul dela Bădăcin?

La sediul Marelui Stat Major a avut loc astăzi o consfătuire a atașaților militari străini, acreditați în România.

D. general Sichitiu, noul șef al Marelui Stat Major, a făcut importante comunicări în legătură cu atribuțiunile reprezentanților militari streini.

BUNA VESTIRE nu apare niciodată Duminica.

Numărul viitor al ziarului nostru apare LUNI după amiază LA ORA 3 și în fiecare zi de lucru la aceeași oră.

Mâine Duminică, 28 cor., la ora 10 jum. dimineața, se întrunește comitetul de acțiune al acționarilor S. T. B., în palatul Camerei de Comerț din București, str. Bursei 2, intrarea de jos (la Bursa de efecte și acțiuni).

Azi dimineață la orele 10, s'a făcut instalarea nouilor consilii comunale alese în sub-urbane. Instalarea s'a făcut în prezența d-lui Al. G. Donescu, primar general și a celorlalți primari de sectoare.

Medicii italieni au transformat după mai multe intervenții chirurgicale pe d-ra Assunta Buccini în bărbat.

Cât de mult trebuie să regrete d. Titulescu că s'a pus rău cu italienii!

La d. Valer Pop s'a prezentat o delegație a comercianților de geamuri, care a înaintat un memoriu împotriva unei Cooperative. Iar ministrul industriei a ordonat o anchetă.

Credem că anchetatorii vor căuta să stabilească mai întâiu, cine se ascunde în dosul «delegației» comercianților de geamuri, dacă nu cumva sunt niscai jidani. Pentru că în acest caz, a se lua măsuri împotriva unei Cooperative creștine, înseamnă a se comite un sacrilegiu.

Azi dimineață, noul ministru al Justiției a avut o lungă consfătuire, cu procurorii generali din întreaga țară.

S'au dat dispozițiuni în legătură cu unele măsuri de ordine pe care guvernul remaniat a înțeles să le ia.

Autoritățile au început formalitățile de închidere a căminelor și cantinelor studențești, conform hotărârii consiliului de miniștri. La început, pentru o vreme, localurile vor fi puse sub supraveghere.

Deschise vor rămâne numai căminele care se găsesc sub directa conducere a delegaților designați de facultăți.

Căminele «Vasiliu Bolnavu» și «Spiru Haret», etc., vor funcționa și pe mai departe.

Cele județene, particulare, ale asociațiilor studențești, ale grupărilor politice studențești, vor fi toate închise.

In curând se va publica prin ziare și se va afișa la facultăți modalitățile concursului pentru bursele în contul cărora s'a votat suma de 30 milioane lei.

Concursul se va ține la 15 Aprilie.

Duminică dimineață se inaugurează noul sediu al «SVASTICEI DE FOC» din Calea 13 Septembrie în prezența tuturor foștilor conducători ai studențimei.

ORA 2

Conferința d-lui Gh. Tătărăscu cu prefecții din țară

Azi la orele 10 d. Gh. Tătărăscu, președintele consiliului de miniștri și ministru de interne a avut o conferință cu prefecții din întreaga țară. La această conferință au participat și d-nii D. Iuca, ministru de stat, Gabriel Marinescu și V. Bârcă, subsecretari de stat.

Primul Ministru a făcut importante recomandări în legătură cu ordinea internă.

Consfătuirea a mai avut și un ordin administrativ privind gospodăria și prosperitatea în fiecare județ al țărei.

DIRECTORII CAMINURILOR STUDENȚEȘTI VOR FI PROFESORI UNIVERSITARI

După noul regulament ce se pregătește, directorii căminurilor și cantinelor studențești vor fi desemnați în viitor numai profesorii universitari.

Se apropie căderea Madridului

Un comunicat al Generalului Queipo de Llano

SEVILLA, 27 (Rador). — Agenția Havas transmite:

Generalul Queipo de Llano a desmințit la radio diferite comunicate publicate de guvernamentali, după care a declarat că poziția Pingarron este în mâinile naționaliștilor, cari nu au pierdut-o niciodată.

Generalul a desmințit deasemeni știrile din sursă guvernamentală privitoare la atacurile date împotriva orașului Oviedo și a spus: «Pierderea orașului Malaga și neputința de a rupe diferitele noastre fronturi au determinat pe marxiști să ocolească din nou adevărul».

Generalul a adăogat: «Nimic important nu s'a desfășurat pe ziua de azi. Atacurile date de guvernamentali pe fronturile de Nord au întârziat doar cu câteva zile căderea Madridului și atât, dar rezistența acestui oraș va fi de scurtă durată»

Consfătuirea naționa-creștină

Astăzi la ora 11 dimineața a avut loc la sediul central al partidului național-creștin din str. Câmpineanu, o consfătuire cu membrii tuturor comitetelor comunale național-creștine din plasa Pantelimon, jud. Ilfov.

Consfătuirea a fost prezidată de d. C. C. Brăescu, președintele organizației Capitalei și a județ. Ilfov, de față fiind și d-nii: arhitect I. D. Enescu, Emil Protopopescu-Pache, prof. Papadopol, Nicolae Mociorniță, I. Costache, av. Gr. Cristu, prof. D. Ioanițescu, av. Boroianu și Ioan Osipov, președintele organizației plasei Pantelimon.

S'au discutat chestiuni în legătură cu alegerile comunale și județene.

Sena s'a revărsat

PARIS 27 (Rador). — Sena a trecut peste maluri la Rueil, în apropiere de Paris, inundând cartierele din vecinătatea gării.

Nivelul atins acum de Sena este cel maxim.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU», STR. ING. ANGHEL SALIGNY No. 2, TELEFON 3.26.68.

Redactor responsabil: V. OLANIUC-STERE.